

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 25.—
za en mesec 2.20
za Nemčijo celoletno . . . 20.—
za ostalo inozemstvo . . . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec 2.—
V upravi prejemam mesečno . . 1.30

Sobotna izdaja:

za celo leto K 7.—
za Nemčijo celoletno . . . 9.—
za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali njo prostor)

za enkrat po 33 v
za dva- in večkrat . . . 25.,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano:

Enostolpna petstvrsta po 60 vin.

Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
dolge in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vojni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7583. — Upraviškega telefona št. 198.

Cadorna napoveduje protiofenzivo. - Uspešni protinapadi naših čet v Voliniji. Ob Stiru odbiti močni ruski napadi.

Rojaki!

Dne 24. junija je pideseta obletnica slavne bitke pri Kustoci.

Dne 24. junija 1866 je bil zasedni Lah od cesarskih čet, stoječih pod vrhovnim poveljstvom feldmaršala nadvojvoda Albrehta, pri Kustoci odločilno tepen. Ta dan je bil zajedno častni dan za našo ljubljeno kranjsko deželo, koje junaki sinovi so bistveno pripomogli k veliki zmagi.

Danes smo zopet v vojski z istim sovražnikom in zmagonosno plapolajo naše zastave v laški deželi, katera to pot pač ne bo ušla svoji hudodelsko izzvani usodi.

Čustvovanje cele dežele zahteva, da se pomenljivi spominski dan Kustoce slovesno obhaja.

Naj ta dan viharjo zastave v celi deželi v čast starim junakom Kustoce in kot domovinski pozdrav našim današnjim junakom, ki so na tem, da pripravijo zavratnemu sovražniku novo Kustoco, grozno a vrlo zasluženo kazen za brezizgledno izdajstvo, katero so pregrešili verolomni laški kralj in njegovi brezsrčni svetovalci v najtežji uri proti zavezniku, ki je pripomogel njihovi deželi v tridesetletni brezizgledni nesebični zvestobi do nečuvnega slabo zasluženega procvita.

Rojaki! Vabim Vas, da 24. in 25. junija po celi deželi razobesite zastave: na prvem mestu ponosno cesarsko zastavo, znamenje zvestobe do cesarja in države, znak moči, pravice in zmage, poleg nje pa deželne barve kot znak ljubezni do domače grude.

Župani vseh občin v deželi se pozivljajo, da potrebno ukrepejo v tem smislu. Ljubljana, dne 8. junija 1916.

Dr. Ivan Šusteršič,
deželni glavar v kranjski vojvodini.

Borba na vzhodu.

Štirinajst dni že traja sedaj ruska napadalna bitka proti naši severovzhodni fronti v Bukovini, vzhodni Galiciji in Voliniji. S svojim orjaškim obsegom malone 400 km in z neizmerno zastavo čet in vojnega materiala na sovražni strani, se more primerjati edino-le še bojem začetkom vojne jeseni l. 1914. vzhodno in zapadno od Lvova. Dočim so se pa mogle takrat naše neprimerljive čete kljub mnogostransko boljšim pogojem — tedaj se je boril

cvet naše armade v polni svoji moči in marsikje v boljših postojankah nego današnji branilci — ustavljati ruskemu navalu vedno le samo nekaj dni, je preteklo sedaj že 14 dni, odkar se je začela ruska ofenziva, ne da bi se bilo sovražni premoči posrečilo, našo fronto v njeni splošnosti pogati v daleč zadaj ležeče prostore, kakor se je to zgodilo v bitki pri Rawariski. Že na tem dejstvu se more spoznati neizmerni napredek naše brambe nasproti vojnemu začetku. To dejstvo tudi popolnoma opravičuje naše najtrdnije upanje, da se položaj na severovzhodu, ki sedaj še ni odločen, kmalu zopet popolnoma izravna.

Ruska ofenziva je imela doslej ta uspeh, da je prisilila naše vojno vodstvo, na dveh mestih potegniti našo fronto nazaj. Najprej se je posrečilo Rusom, vtisniti fronto med Mlynovom in Oliko v Volinju in ondi stražečo armado nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki je bila nasproti sovražnemu številu čet in artiljeriji razmeroma zelo slabotna, — tako oslabiti, da se ni mogla obdržati proti sovražnemu navalu ob Styru in v prostoru pri Lucku. Umakniti jo je bilo treba do preko Lokaczjev in Lipe na eni in v odsek Stochod—Styr na drugi strani. Šele v tem prostoru je bilo mogoče — po pritegniti ojačenj, ki jih je dobila naša kakor tudi nemška Linsingnova armada, katera operira severno od Lucka — izvesti proti prodirajočemu sovražniku energičen odpor. V tem odseku je doživela tedaj naša prvotna fronta globoko vzboklino proti zapadu in tu so se razvili od 15. junija dalje ogorčeni boji. Od Lucka in Dubna zapadno, jugozapadno in severozapadno prodirajoče čete ruskega generala Saharova so zadele tu na energičen odpor avstrijskih in nemških rezerv, ki so takoj začele boj s prihajajočim sovražnikom, ki poteka zanje doslej zelo srečno, kakor pričajo uradna poročila. Tu se ni le posrečilo, ustaviti ruskega prodiranja, marveč so zavezniške čete v protisunku pridobile tudi zopet na prostoru proti severu, vzhodu in jugu; tako severno od Lipe in severno od Gorohova, pri Lokaci in med odsekom Turje in cesto iz Kovla v Luck. Ako se posreči tu našim napadnim četam, energično zgrabiti ruski klin od strani — predvsem prodreti nekako ob Styru južno in severno od Lucka ter tako odrezati ruske čete, ki stoje v prostoru med Luckom in Lokaci, od zveze z ozadjem, — potem se more sovražnikov uspeh v Volinju izpremeniti še v krvav

poraz zanj. Pogoj za tak uspeh je razen sunka na navedenem prostoru predvsem tudi to, da se drži naša doslej neomajna bramba ob spodnjem Styru od Sokula čez Kolke in Cartorisk ob reki navzdol tudi v bodoče proti vsem napadom sovražnika; ravnotako mora naše središče vzhodno od Styra v svojih postojankah med Styrom in zapadno od Kremienic ob Ikvi kakor v vzhodni Galiciji pri Zaločah, severozapadno od Tarnopola, pri Kozlovu in ob Strypi do južno od Vianiovec, potem zapadno od Strype in končno južno od Dnjestra in v srednji Bukovini zadržati nadaljno prodiranje Rusov. Ako se to zgodi — in vsa znamenja govore za to, da je naše skrajno desno krilo ob Styru ravnotako neomajno kakor naše središče v vzhodni Galiciji pri Tarnopolu in ob Strypi — potem ni več daleč čas, ko se bo morala ruska ofenziva, ki je na posameznih mestih že potisnjena v defenzivo, razvijati polagoma nazaj v svoje izhodne postojanke; Brusilov uspeh, ki je bil odkupljen s tako neizmernimi žrtvami, se bo zrušil v nič. Saj že mnogo znamenj govori za to, da bo šla ruska ofenzivna bitka na naši severovzhodni fronti to pot. Ako vztrajata naše skrajno desno krilo in naše središče ter naš protisunek v Volinju napreduje, potem tudi izpopolnitev ruskega uspeha v Bukovini ne more ničesar izpremeniti na tem nujnem umikalnem razvoju ruske ofenzive. Zato nam ni treba biti v skrbah radi uradno naznanjenega dejstva, da so Rusi potisnili nazaj našo brambo ob Prutu v Bukovini, prekoračili Prut, zavzeli Črnovice in nato prodri dalje proti jugu čez reko Seret. Boji v letih 1914 in 1915 so nas poučili, da je postala naša bramba v tej vzhodni naši kronovini tem močnejša in uspešnejša, čim globje smo se morali tu umakniti pred ruskim navalom in da se je v isti meri razbijala moč ruskega navala. Tudi topot, ko imamo na razpolago za brambo Bukovine razmeroma več čet nego začetko leta 1915, ali koncem leta 1914, razvoj vojaških operacij v Bukovini ne bo nič drugačen nego takrat, ko se je našemu slabemu brambnemu zboru posrečilo, da ni le tedne in mesece zadrževal in odbijal sovražno premoč, marveč jo je končno tudi krvavo porazil.

Neodločeno divja nova orjaška bitka na vzhodu, v krvavih bojih se nadaljuje borba za končni uspeh. A že se kažejo znamenja, da bo končni uspeh tudi v tej borbi na strani zavezniških armad osrednjih držav. S tem bo dobljena najbrže zad-

nja velika bitka na vzhodu v tej svetovni vojni in s tem tudi končna zmaga. Že se je umaknil v enteninem časopisu radostni vrisk nad prvimi uspehi ruske ofenzive treznemu presojanju resničnega vojnega položaja na našem severovzhodu, že tudi v sovražnem taboru dvomijo nad tem, da bi se ruski vojski posrečilo začetni uspeh dovesti do končne veljave. Popolnoma mirno in zaupljivo smemo pričakovati nadaljnega razvoja velike borbe na vzhodu; pa naj Rusi tudi dosežejo še kak uspeh — naša moč in sila jih bo končno le strla. Edinstvo in odločnost avstrijskih narodov je večja sila, kot pa kolos, ki napada brez moralčnih ciljev.

Novi laški napadi ob Soči.

Goriško, 17. rožnika 1916.

Nocoj — ko to pišem — je mehak, sanjav polni večer. A tam pri Svetem Mihaelu je odprlo peklo svoje strašne zatvornice. Ta ječi zemlja, stokajo gore in slemena pod to strašno težo in grozo grmenja topov. Grme topovi, udar na udar, brez oddiha v tej tihi polni noči, kot da se podirajo in ruvajo s koreninami v strašnem viharju hrasti orjaki. Med njimi se vali kot rjovenje orkan eksplodirajočih min, treskajo ročne granate, pekeljanje pušk kot peket konjskih kopit ob trda cestna tla, rezko rožljanje strojne udarja na možgane, sega v srce — z brzino ropotanja motorjev letal. Velikan Prometej, priklenjen ob živo skalo, vari svoj ogenj.

Ravno sedaj so potihnili nekoliko strelj topov, šumenje strojne, pušk, ročnih granat je završalo ostreje v ta mehki zrak — spopadki pehote — in kmalu nato zopet grmenje topov velikánov. — To je naš goriški večer, noč, pripravna za meditacije o ožji in širši domovini. —

Vemo, kaj to pomeni! Italijan si je izposodil knjižico o korajži od Rusov in sedaj jo je pričel študirati in se učiti na izust. Že cel ta teden je bilo tam, kjer je ključ do Gorice in cele Vipavske doline, nekoliko bolj nemirno. Sinoči se je pa Lah razkoračil, zavil naše postojanke v odsek Doberdob—Sv. Mihael v točo krogel in pognal močne vrste pehote k navalu na naše postojanke. In danes čez dan kratka pavza pre-

LISTEK.

Odlomki iz dnevnika.

Na planinah.

Smo kakor otroci. Pred nami in okrog nas se gode velike strašne reči, mi pa — trdni gledanja, čutenja in dejanja — napajamo srca z malenkostmi, kakor otroci. Kakšen dogodek n. pr. bi bil za nas, če bi prišlo nekega dne po teh cestah v planinah mlado dekle; dekle s smehom na ustnih in s cvetjem v roki? Tisoči bi govorili o tem, ker to bi bil dogodek. Kaj so nam dogodki tu? Smrt tega slavnega tovariša, bombe iz laških aeroplanov itd. Pogovori pri obedu in večerji so nam: ofenziva tu, umikanje tam, prodiranje... in upanje. Zato smo kot otroci, ki se igrajo z malenkostmi.

Če bi prišli v vas in bi našli hišo, na katere oknu bi cveteli nageljni, koliko tisoč oči bi objemalo te nageljne in sanjalo o domovih...

Tukaj ni tako, kot je bilo tam ob Soči in tam gori v Galiciji, kjer je mno-

go civilnih ljudi ostalo v svojih domovih. Tukaj je vse zapuščeno. Predstavljajte si izprehod iz Ljubljane na Gorenjsko. Vse vasi vrazne, polja neobdelana in povsod samo vojak in vojak, ne enega civilnega človeka. Po hišah in hlevih vse polno vojaštva in po travnikih sama taborišča. Po cestah pa nepregledne vrste voz in avtomobilov: Te ceste pa niso take, kot na naši Gorenjski. Ozke so, na eni strani propad, na drugi pa skala. Ob cestah pa vse polno vojaštva in ujetnikov, ki ceste popravljajo in razširjajo. Voznikom je treba nemajhne spretnosti, da obvladujejo konje, če prihrumi težki avtomobil ali švigne mimo kot vrag lahki osební promet. Kako trpi ta živina!

Pred par dnevi sem imel nalogo, da kaznujem voznika, ki je kradel v skladišču oves.

»Zakaj si storil to?«

»Gospod, petdeset let sem star in otroke imam. Celo svoje življenje nisem ukradel še za vinar vrednosti, tudi sedaj ne bi, če bi se šlo za me, ampak živina se mi smili. Premnogo dela, premalo jela.«

Verjel sem mu, ampak — on je kradel. Hujše mi je bilo naložiti mu kazen, kot njemu jo sprejeti.

So ljudje, ki ljubijo žival bolj, kot človek človeka.

V teh planinah so vasi, v katerih ne najdeš prilične hiše, temveč vse so eno- ali dvonadstropne. V najbolj visoko ležeči vasi najdeš napejano po hišah in hlevih elektriko in vodovod. Vojaštvo ima nalogo, da ohrani vse, kolikor je mogoče, v najlepšem redu in ne dela škode. Po poljih se zdaj orje in seje. Za pašo živine so odkazani posebej določeni pašniki, v gozdovih se s sekanjem potrebnega lesa previdno gospodari.

So pa vasi, na katere pogled napolni srce človeka z žalostjo. Nedaleč od tu je ena taka vas. Od podružnice stoji samo še nekaj zidovja, glavna cerkev pa je dobila veliko luknjo v bočno stran. Mnoge hiše so razdejane, mnoge požgane.

Nekega dne bo prišlo ljudstvo nazaj in bo našlo vse to. Srca se bodo krčila žalosti in pesti se bodo stiskale v divji jezi.

To je storil oni, ki vas je hotel — odrešiti!

Nekaj bo novega po teh vaseh — grobovi junakov. Vsaka vas je dobila novo pokopališče. Lepi so ti grobovi v svoji preprostosti. Ljubezen jih je okinala. Naj bi bili kinčani še leta in leta v ljubezni v spomin otrok otrokom na ta strašni čin!

Tako in še hujše morda, bi bilo tudi po naših vaseh in domovih, ako ne bi skatnili jez naših junakov tam ob Soči zadržal in preprečil prodiranje. Kdor vidi to tu, ta zna šele ceniti in ljubiti junaštvo onih, ki so nam branili in ohranili domovino.

Domovino, ki ima planine za naša srca še lepše, kot so tu.

In na teh planinah se kopljemo v solnce in se napajamo do omamljenosti s planinskim zrakom — ker smo kot otroci...

Pa zasanjamo o dekletu z rdečim nageljnóm, ki nam je simbol domovine, prerone, nič več — »vdove, otožne, zapuščene«.

Prerone — po ljubezni s krvjo naših junakov!

kinjena z regularnim artiljerijskim dvobojem, a nočjo zopet vihar in nevihta. Kakor pravijo prva poročila, došla iz strelskih jarkov, so naši sinoči pustili Lahe prav blizu k našim žičnim oviram, nato se je pričelo strašno klanje v laških vrstah, naše krogle so zvene le Lahom strašno mrtvaško pesem, laški napad je bil odbit, laške izgube velikanske.

Vedeli smo že pred dnevi, da se bližamo novim dogodkom. Laški aeroplani so začeli pogostejše in redno vsak dan prihajati k nam v goste, tako da so imele naše obrambne baterije obilo dela. Tudi danes so bili nad nami v posetih. Vse to se dogaja vselej, kadar mislijo Lahi pričeti zopet s »takozvano ofenzivo«. Laški letalci so pričeli zadnje čase uvajati novo metodo. Pričeli so štediti z bombami, pač pa so nam pričeli pošiljati cele kupe tiskanega papirja, menda v dobri veri, da nam v Avstriji primanjkuje časopisov. Kdor je čital vse te najraznovrstnejše oklice, pozive in poročila, ve, kako je vse to plehko, brez pravega jedra in resnosti. Pa tudi boljše stilišče bi si Lahi lahko preskrbeli. Zanimivo pa je, da vedo Lahi o sebi le malo povedati, pač pa se tolažijo s Kavkazom, z Rusi. Danes sem imel v rokah zopet tako »poročilo«, pisano na pisalni stroj v laškem jeziku, ki se pričena z besedami: Fratelli di Trieste, Gorizia e Istria — Bratje Trsta, Goriške in Istre —

Mi se ne pustimo plašiti od hipnih eventuelnih neuspehov, mi vemo, kjer je dobiček, tam mora biti tudi izguba. Vemo, da je vsak trenoten naš neupen konsolidiral našo armado, vemo, da bo bi ne bilo v začetku Ljova in Grodeka, bi mi ne doživeli nikoli slavnih dni izpod Tarnova — Gorlić. Mi trdno zaupamo in verujemo v končno zmago močnejše, pomlajene Avstrije narodov pod preizkušnim vodstvom naše slavne habsburške dinastije. —

Mehka poletna noč je nočjo in tako grme topovi. In mi verujemo in tako upamo za krvavoredečo zarjo topov na uresničenje naših idealov o resnično avstrijskem našem jugu, o resnično avstrijski slovensko-hrvatski Adriji. Naj li sanje ostanejo samo sanje? Ura gre čez polnoč! Sanjava in mehka je nočjo noč in tako grme nočjo topovi — —

× × ×

Goriško, 19. rožnika 1916.

Lahi nadaljujejo z napadi ob Soči. V noči med soboto in nedeljo je celo noč bobnelo, šele proti jutru je nastopil kratek premor. Včeraj, v nedeljo popoldne so se pričeli zopet strahoviti boji med bobnečim ognjem topov, minov, ročnih granat, strojníc, pušk. Sicer pride v poštev tudi goriško območje, tudi tu Lahi napenajo vse sile, vendar je najhujši boj le v odseku Doberdob-Sv. Mihael. Tu so se zakleli menda Lahi, da morajo prodreti. Toda mi vemo, da ne bodo nikoli vkljub korajži od ruske strani.

Naše vasi so obstreljevane od laške artiljerije brez pardona. Včeraj so Lahi metali iz zrakoplovov listke, kjer nastopajo proti svojim zaveznikom Rusom, češ, da bodo ti — vojakom borilec ob Soči — onečastili žene in dekleta v Bukovini in Galiciji. Res lepa družba, ki ima o sebi tako lepo mnenje.

Pisma iz Gorice.

Gorica, 17. 6. 1916.

Mračno jutro. Iz daljave bobni zamolklo gromenje, znamenje, da je na kraški planoti hud topovski ogenj. V mestu je mirno. Le po osmi uri se je slišalo v južnem delu hudo eksplozijo. Osamljena granata je priletela v Gorupovo hišo v ulici Municipio. Hiša je že od prej bila hudo razbita, nova škoda zato ni tako huda. Preko mosta so zgodaj zjutraj žvižgale težke granate.

Huda je bila noč od 14. na 15. t. m. Lahi so napadli goriško mostišče in na celi črti se je razvnel vroč boj, ki je pa končal slabo za sovražnika. V mesto je bilo slišati grozno pokanje težkih min in nekaj časa so kroglje iz pušk kar deževale po strehah hiš.

Tako je vedno naša. Popolen mir noče biti in nikdar in nikoli ne moremo biti brez skrbi, da nam ne prižvižga okoli ušes kak neljub pozdrav iz desnega brega Soče.

Ene skrbi pa že dolgo nimamo več. Strah, da bi mogel sovražnik kdaj stopiti v mesto, ta je bil, a sedaj ga že davno ni več. Za to se moramo zahvaliti našim hrabrim branilcem. Bog varuj, če bi Italija imela take junake, kot jih imamo mi, že davno bi bilo po nas.

Da je Gorica še vedno naša in da je navzlic vsem peklenkim naporom nikdar ni mogla oskruniti sovražnikova noga, to je velika zasluga hrabrega branitelja tega mostišča, ki poveljuje četam pred Gorico. Ne vem, če bi mi bili še v Gorici, ako bi ne bili imeli na tej

nevarni točki tako energičnega, tako zmornega in tako junaškega komandanta.

Vojska z Italijo.

AVSTRISKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 20. junija. Uradno:

Boji na bojni črti ob Soči in v Dolomitih so padli na navadno mero.

Odbili smo nove napade Italijanov na posamezne težke bojne črte med Brento in Asticom.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Laško uradno poročilo.

19. junija. Trajno ljuto boj za naše postojanke na južnem robu kolone Asiago dokazuje, da sovražnik zasleduje vztrajno prvotno vodilno misel na črta svoje ofenzive. Njegovo trajno in vztrajno napadno veselje priča, da dogodki na vzhodni bojni črti njegovega napadnega delovanja na tridenzijski bojni črti niso zmanjšali. Tam ni odtegnil se nobenih vojniš sil in tega tudi v bodoče ne bo mogel izvesti z ozirom na našo odločno protiofenzivo, katero izvajamo.

Med Adijo in Astigom je delovalo topništvo in naši mali oddelki, ki so napadli sovražne postojanke, jih prepodile, da so morale bežati in jim vzele orožje in strelivo.

Sovražnik je ponovil južnozahodno od Asiaga svoje vztrajne, besne napore, da razbije v naših črtah, posebno med Monte Lemerle in Monte Magnaboschi vrzel, a smo ga vselej odbili z najtežjimi izgubami zanj.

Med dolino Frenzela in Marcesino je nadaljevala naša pehota svoj napredovalni pohod, katerega hitrost je zaviral le krepak ogenj sovražnega topništva in močne sovražne sile, ki so se vzgnezdele v težko pristopnem gozdnem ozemlju in ki so bile oborožene z mnogimi strojnimi puškami.

Naknadno se je dognalo, da so naši hrabri alpinci v bojih dne 16. t. m. vzeli sovražniku 306 ujetnikov, med njimi 7 častnikov in poleg baterij, o katerih se je že poročalo, približno dvanajstoroč strojnih pušk.

Naše čete so zopet napredovale v Val Sugana na levem bregu Maso.

Ob Soči je delovalo topništvo.

V odseku Tržič smo odbili ponoči na 17. t. m. protinapade, s katerimi je nameraval sovražnik zopet vzeti postojanke, katere smo pred kratkim vzeli.

O bojih z Lahi.

Vojni tiskovni stan, 20. junija. (Po vojnem tiskovnem stanu potrjeno poročilo vojnih poročevalcev.) Ob Soči in v Dolomitih, kjer so se zadnje dni živahnije borili, so se boji zopet znižali na navadno mero bojev s topovi. Med Asticom in Brento so Italijani poizkušali, da bi se na več točkah s protinapadi približali našim črtam. Njih napadi so se izjalovili z velikimi izgubami zanje.

O novem laškem ministru.

Lugano. (K. u.) Italijansko časopisje opozarja, da je prvič stopil v Kvirinal kot minister kralja Italije pravi katoliški politik. Vatikanški listi poročajo, da zastopa le sebe in svoje prijatelje; finančni minister Meda bo pač preprečil cerkvi sovražne ukrepe. Vsekakor ohrani Vatikan svojo popolno neodvisnost v sedanjih vojski. Minister Bisolatti je izjavil kot generalni nadzornik vojske, da bo delal na tesnejši in hitrejši sporazum med vsemi, ki kot upravitelji in poveljniki sodelujejo v vojski. Njegovo mesto ne obsega višje oblasti in bi bil le hvaležen, če bi mu nasproti javnosti vzeli naslov glavni nadzornik posebno še zato, ker bi lahko povzročil škodljive nesporazume z vojnim vodstvom, z vojnim ministrom in z ministrskim predsednikom.

Velike besede malega kralja.

Lugano. Ob sprejemu novih ministrov je rekel laški kralj: Če zaupamo predpogojem, nas mora že prešiniti z zmagovestjo misel, ker smo zavezniki Anglije in Rusije, narodov, ki nista bila še nikdar premagana, tudi takrat ne, kadar sta morala prej vojskovati dolge vojske.

Slovo Salandra.

Lugano, 20. junija. Včeraj dopoldne se je Salandra podel v Kvirinal, kamor je malo poprej došel kralj. Razgovor med kraljem in bivšim ministrskim predsednikom je bil zelo priskrben in je trajal eno uro. Kralj je naznanil Salandro, da je Boselli sestavil svoje ministristvo in da sedaj lahko vzame na znanje odstop prejšnjega kabineta. Kralj je izrazil pohvalo in zahvalo za patriotsko delovanje Salandra in njegovih tovarišev.

Boselli Cadornu.

Lugano, 20. junija. Boselli je poslal Cadornu sledečo brzojavko: Ko prevzamam vodstvo nove vlade, pošiljam svoje zaupanja polne pozdrave izvrstnemu voditelju, ki vodi italijanske vojske k zmagi.

Giolitti.

Genj, 20. junija. Iz Turina se poroča: Giolitti je izjavil, da ne namerava v dolednem času zopet pričeti s parlamentarnim delovanjem.

Slovo ministra »neodrošenih«.

Rotterdam. Barzilai, bivši minister neodrošenih italijanskih ozemelj v Avstriji, je pisal uradno pismo svojim »neodrošenim« somišljenikom. Naglašja, da more, kakor se je prepiral, izven vlade skupni stvari boljše služiti. Njegov odstop naj ne ožalosti somišljenikov in naj ne razveseli dunajskega dvora in avstrijskih listov. Pismo dokazuje pobitost in iztrznjenost irendentašev.

Vojska z Rusi.

AVSTRISKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 20. junija. Uradno:

V Bukovini je prekerčal sovražnik v bojih z našimi zadnjimi stražami Sereč.

Med Prutom in Dnjestrom ob Striplu in v ozemlju Radzivilova je bilo ponedelvi primeroma mirno.

V uspešnih obrambnih bojih južnozahodno in severovzhodno od Lokačega v Voliniji so privele naše čete do zdaj 1390 ujetnikov, 1 top in 3 strojne puške.

Napadi zaveznikov v prostoru pri Wisjelinu so napredovali v vztrajnem borenju.

Med Sokolom in Kolki smo zopet odbili močno napade sovražnika. Pri Gruzlatnu, kjer poizkuša sovražnik z nastopom močnih čet četirič, da vlomí v črto hrabrih branilcev, se ljuto bore.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. junija. Veliki glavni stan:

Vojna skupina maršala pl. Hindenburga.

Z napadi nemških oddelkov iz bojne črte južno od Smorgona čez Gari in Tancučin so ujeti 1 častnik, 143 moč, zaplenjene 4 strojne puške in 4 metaleci min.

Zahodno od Kolodona južno od Naroškega jezera smo pristili neko rusko dvokrilno letalo, da se je moralo izkrcati, z ognjem topov smo je uničili.

Na kolodvorske naprave pri Vilejski so naši metali bombe.

Vojna skupina maršala princa Leopolda Bavarskega.

Ponovili so se napadi letalcev na železniško progo Ljahoviči—Luninjec.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Zrušili so se z velikimi izgubami v zapiralnem ognju močni ruski napadi proti kanalski postojanki jugozahodno od Logišina.

Nadaljevalni napori sovražnika proti črti Stir pri in zahodno od Kolkov so ostali splošno brez uspehov. Pri Gruzlatnu je boj posebej ljut.

Naše čete so med črto Kevel-Luck in Turjo zlorabile na več mestih vztrajen, pri Kisjelinu posebno trdovraten ruski odpor in so prodirale vojskujoč se dalje.

Južno od Turje so odbili napade sovražnika.

Rusi niso nadaljevali svojega napredovanja v smeri proti Gorohovu.

Položaj pri armadi generala grofa pl. Bothmerja se ni izpremenil.

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Med Kisjelinom in ozemljem severozahodno od Rožišča napadajoče avstrijsko-nemške čete armadne skupine generala Linsingena so v ponedeljek v tridih bojih toliko pridobile na prostoru, da se je rusko vojno vodstvo čutilo ogroženo za hrbtom in je za enkrat moralo opustiti nadaljevanje napadov v smeri proti Gorohovu. S tem je vpeljan važen uspeh za razbremenitev splošnega položaja v Voliniji.

Da bi ovrnil nadaljno prodiranje teh avstrijsko-nemskih čet, je general Brusilov zopet vrget ogromne množice čet proti odseku Stir med Kolki in Sokolom. Izvzemši ozemlja pri Gruzlatnu, kjer se ni padla odločitev, so zavezniške čete obdržale svojo prvotno črto.

Na naši bojni črti, ki gre od Novega Aleksinjeca čez Lopučno-Radzivilov-Berestečko, ob Lupi navzgor do Gorohova, nato ob Lugi do Lokačev, je bilo odbitih več ruskih napadov. Na obeh straneh železnice, ki pelje iz Radzivilova v Brode, je sovražnik nadaljeval svoje prodiralne poskuse, dosedaj brez uspeha.

RUSKO URADNO POROČILO.

18. junija. Zahodno bojišče: Na bojni črti armade generala Brusilova se je so-

vražnik ljuto branil in izvajal na nekaterih mestih protinapade, ki so jih naše čete vse uspešno odbile.

V pobliznjih bojih smo na raznih mestih napredovali dalje; beležiti moramo ujetnike in plen.

Čete generala Lesičkega so vzele večeraj popoldne ob 4. mostišče Črnovice na levem bregu reke Prut. Po ljutem boju pri prehodu čez Prut, kjer je sovražnik razstrelil most, smo vzeli Črnovice. Naše čete zasledujejo sovražnika, ki se med boji umika proti Karpatom. Ko smo vzeli mostišče Črnovice, smo ujeli nad 1000 moč in zaplenili v mestu topove.

Besne protinapade sovražnika so odbile čete generala Kaledina in so ujele ob tej priliki Nemce, katere so pripeljali s francoske meje.

Ljuto se bojujejo v okolici vasi Godomize ob Stiru.

Nemške in avstrijske ujetnike vozijo v dolgih vlakih. Dozdaj je došlo 70 častnikov in 2000 vojakov kakor tudi osem strojnih pušk.

Nemci so napadli z veliko ljutostjo vas Smianki na severnem bregu Stohoda, katero smo jim vzeli. Napad sovražnika smo odbili, ne glede na ogenj iz nekega oklopnega vlaka.

Stotine kozakov nekega polka so napadle pod poveljstvom šefa Smirnova dvakrat s strani sovražnika, ki je korakal na napad; ujele so dva častnika in nekaj nemških vojakov, vzele pet strojnih pušk in so pobile veliko število Nemcev; ostale so vrgle v neredu.

Po došlih izpolnjujočih poročilih so ujele čete generala Kaledina v bojih od 5. do 17. t. m. 1509 častnikov, 10 polkovnih zdravnikov, 70.000 vojakov in so zaplenile 83 topov in 235 strojnih pušk kakor tudi veliko bojnega orodja.

Na desnem bregu Stripe severno od Bučaca je sovražnik napadel, a ga je vrgel naš esredotočeni ogenj nazaj v njegove jarke.

Severnozahodno bojišče: Severno od gozdov in ob bojni črti pri Dvini v raznih odsekih ljuti boji s topovi. Naši topovi so zadali veliko škodo sovražniku v njegovih jarkih in pri njegovih delih tako v postojankah pri Dvinskem in južnozahodno od Naroškega jezera.

O BITKI Z RUSI.

Vojni tiskovni stan, 20. junija. (Poročilo vojnih poročevalcev, odobreno po vojnem tiskovnem stanu.) Rusi so vrgli v severno Bukovino velike množice konjenštva, ker je tamonjsko ozemlje primeroma ugodno za razvoj konjenice. Boji jezdecov napredujejo proti Sereču; posameznim oddelkom se je posrečilo, da so prišli čez reko; razvili so se ob tem boji z zadnjimi stražami.

Položaj v vzhodni Galiciji se včeraj ni izpremenil. Glede na predčerašnje boje severovzhodno od Lopužna se dostavljajo podrobnosti, ki pojasnjujejo rusko taktiko brezobzirne uporabe ljudi in način, kako gonijo množice v boj. Medtem ko so se pred zidom naše pehote ruska naskakovala hrkela valila nazaj, so otvorili ruski topovi in strojne puške ogenj na lastne čete, ki so se umikale. Rusi so še enkrat poizkusili prodreti našo črto, a iz ognja svojih topov so prišli v ogenj naših topov. Ko se je izjalovil tudi ta napad, so zopet pričeli Rusi streljati nanje s topovi, častniki so bili s knutami svoje ljudi. Severno od Lokačev in ob Lugi in Lupi so se boji razvili ugodno za nas. V odseku Stohod so čete Linsingenove vojne skupine zopet osvojile Kisjelin.

RUSI SE UMKAJO PRED GENERALOM LINSINGENOM.

Berlin. Vojni poročevalci »Lokalanzeigerja« Wagner izjava: Napad Rusov na vojno skupino generala Linsingena so ustavili 17. t. m.; bodoča dva dneva sta zadoščala, da so izpremenili stanje bojev v rusko umikanje. Odbili so tudi zadnje ponočne napade. Sicer so bile težave zelo velike, posebno zato, ker je dež še bolj omečal močvirja. Dasi so podlegle naše čete nekaj časa Rusom, se je naša moč tako okrepila, da smo pridobili veliko na prostoru.

STEGMANN O BOJH Z RUSI.

Bera. Polkovnik Stegmann izvaja v Bundu: Rusko prodiranje je prekerčalo višek. Prodiranje generala Brusilova, ki se je razvijalo na 350 km dolgi cesti, se je zelo spretno izvajalo glede na glaven pritisk na krilih, ne pa tudi proti zavarovanim postojankam na voglih, marveč je prenesel napad ruski general v prostor med vogli in središčem; na odločilnih mestih je pridobil do 50 km globoko na prostoru. A kljub temu se do danes (20. t. m.) ni izvedlo popolno prebitje in tudi ne notranja obkolitev. Pred vsem je pa to merodajno za strategično presojanje ruskega uspeha; če se ne oziramo na uničenje živih sil branilcev pri taktičnih spopadih in če razvoj ne dovede novih vidikov.

MOČ ARMADE BRUSILOVA.

Stockholm. Neki Rus, ki je zapustil 10. t. m. Kijev, je pripovedoval: Moč Bru-

silove armade se različno ceni. Nekateri ruski častniki pravijo, da šteje skoraj 50 armadnih zborov, drugi pa, da približno 60 divizij. Tudi o ruskih izgubah se pripovedovanje ne ujema, a vse priznava, da so bile zelo velike. Le na 30 vrst dolgi bojni črti Olik — Luck je baje izgubil general Brusilov 40.000 mož, ob spodnji Stripi med vasi Jaslovice in Trzibuhovce so izgubili na prostoru nad eno miljo 30.000 mož. Vsi ruski častniki pripovedujejo, da ni imela še nikdar nobena ruska armada toliko streliva in se ni še nikdar tako spalo s strelivom, kakor je to delal Brusilov. Nепrestano so vozili vlaki strelivo v Rovno, dasi so nakopili že pred napadom velike zaloge streliva.

ZADNJI VEČJI ODPOR RUSOV.

Berlin. Vsi ruski listi obširno poročajo o nečutenem odporu avstrijskih čet, ki so se pričele ojačevati na jugu, kar dovolj jasno kaže, da bodo ustavili Ruse. V vseh ruskih listih se čita, da je bil to zadnji veliki odpor Rusije.

SKRIVNOSTI RUSKIH ŠTEVILK.

Stockholm. »Dagensheter«, ki je prijazen sporazumu, objavlja zadnja poročila ruskega generalnega štaba in se norčuje iz števil, ki jih obsegajo. List, katerega izdajatelj posebno dobro pozna ruske razmere, opozarja, da se plen ne ujema s številom ujetnikov. Rusi pravijo, da so ujeli 120.000 mož in zaplenili le 160 topov. Na Tirolskem so zaplenili Avstrijci 300 topov pri številu 30.000 ujetnikov. Če se morajo upoštevati tudi različne razmere ozemlja, se mora le domnevati, da priračunava rusko poročilo tudi civilne osebe v zasedenih krajih, kakor so to delali Rusi že v svojih prejšnjih poročilih.

IZGUBE RUSOV.

Kodanj. »Ruskoe Slovo« priznava, da so ruske izgube ob ofenzivi proti Avstriji velikanske.

Kodanj. Na povelje vrhovnega vojnega vodstva ne bodo izdali seznama izgub častnikov v bojih v Voliniji in v Bukovini.

NOVE RUSKE GRANATE.

Budimpešta. »Az Est« javlja: Petrogradski poročevalec »Morningpost« javlja, da streljajo Rusi z novimi granatami, ki zelo hitro uničijo sovražne strelske jarkove.

LVOV.

Lvov, 20. junija. Mestno poveljstvo poziva prebivalstvo, naj nikar ne veruje vznemirljivim vestem, posebno ker se je položaj zopet izboljšal in je upravičena nada, da se bo vojni položaj v kratkem popolnoma izpremenil v našo korist.

»NA PREDVEČER VELIKEGA JUTRA.«

Petrograd, 20. junija. Tu se je ustanovila družba za mednarodno zблиžanje Rusije z drugimi narodi. Družbi pripadajo znani politiki. Družba je proti misli, da bi se po sklepu miru nadaljevala vojna. Ustanovno poročilo pravi: »Nahajamo se na predvečer velikega jutra. S koncem vojske bodo prenehale vse sovražnosti.«

JAPONSKE DOBAVE RUSIJ.

Curih. »Neueste Züricher Ztg.« iz Haaga. Na Japonskem izdeluje zdaj 45 velikih tvornic z nad 90.000 delavci strelivo Rusiji.

BOMBE NA DVA RUSKA RUŠILCA.

Berlin, 20. junija. (K. u.) Wolffov urad poroča: Dne 19. t. m. je naše pomorsko letalo v Riškem zalivu pri Arensburgu napadlo z bombami dva ruska rušilca. En rušilec je bil v polno zadet.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. junija. Veliki glavni stan:

Položaj se splošno ni izpremenil. Uspela so podjetja nemških poizvedovalnih čet pri Beuvraignes in pri Nieder-Aspachu.

Naši letalci so vrgli veliko bomb na vojaške naprave v Bergenu pri Dünkirchenu in v Souilly (južnozahodno od Verduna).

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 19. junija ob 3. popoldne. V okolici Lahonsa južno od Somme se je popolnoma izjalovil nemški napad. Na levem bregu Moze so Nemci živahno obstreljevali južno pobočje »Mrtvega moza« in prostor pri Chattancourt. Francoska artiljerija je povsod odgovarjala z zapiralnim ognjem in je z uspehom preprečila priprave za napad. Na desnem bregu Moze smo odbili nemške napade proti francoskim postojankam severno od višine 321.

Zračna vojska. V noči na 19. junija sta dve francoski letalni brodomji zaporedoma metali bombe na vojašnice in kolodvor v Vonzier, odkoder se je poročalo o premikanju čet; eno brodomje je vrglo 36 bomb velikega kalibra, drugo 25.

Ob 11. uri ponoči. Med Avre in Oise sta napadla dva sovražna oddelka po ži-

vahni pripravi s topovi naše črte s severa, a smo ju odbili. Na levem bregu Moze topniški boji z odmori pri utrdbi Thiaumont in v odsekih Vaut, Chapitre in Souville. Skupina sovražnih letal je vrgla veliko krogel na neko vas južnozahodno od Verduna, kjer se je nahajal tabor nemških ujetnikov; več med njimi je ubitih, oziroma ranjenih. Na ostali bojni črti je mirno.

Nadporočnik Immelmann padel.

Lipsko, 20. junija. (K. u.) »Leipziger Neueste Nachrichten« poročajo iz zanesljivega vira, da je padel nadporočnik Immelmann pred dnevi s svojim letalom in da je umrl.

Požar v pristanišču Madrague.

Marseille, 20. junija. (Agence Havas). Na krovu neke ladje, ki je bila naložena s petrolejem, je izbruhnil požar; ladja je zgorela. Izgubljena je krma živinskega sejma, 3000 sodov petroleja in alkohola, 12.000 praznih sodov in več sto čolnov. Vzrok požara ni znan.

Izostalo prodiranje Angležev.

Genf, 19. junija. General Verroux priznava v »L'Oeuvre«, da je javno mnenje pričakovalo od začetka majnika prodiranje Angležev, ki se obotavljajo, vsled česar se vse čudi. Verroux prosi, naj se vzdrži, ker nepotrpežljivost lahko vse pokvari. Angleži morajo pred vsem zopet osvojiti, kar se je izgubilo v odseku Ypern. Za Francijo pride v poštev le Verdun, kjer dobe vsi deli krst z ognjem. Naše izgube tam so močne, cel svet občuduje našo vztrajnost. Zdi se, da to zadošča naši nečimernosti; med tem ko pridobe Nemci vsak dan mal korak. V Mali Aziji padca Erzeruma in Trapecunta nista učinkovala. Turška armada zopet napada in dela Rusom resne težave. Splošen položaj ni rožnat.

Angležem primanjkujejo zdravniki.

Berlin. Na bojni črti je zdaj 11.000 zdravnikov in zdravnic: 4000 novih se še zahteva; od 30.000 zdravnikov jih ostane doma na Angleškem za 40 milijonov ljudi 15.000. Letos je bilo v tvornicah pol milijona nezgod. Da odpomorejo neprimlikam, pozivajo zdravnike, ki so stari 45 do 55 let, naj prevzamejo splošno medicinsko službo, da bodo lahko odrinili mlajši zdravniki na bojišče.

Položaj na Irskem vedno bolj zmeden.

Haag. »Morningpost« se poroča iz Dublina, da je položaj na Irskem slab. Skupina socialistov, ki ne priznava skupnosti z grofijami Ulstra, pridobiva na moči. Nacionalisti na severu se upirajo izključitvi Ulstra, nacionalisti na jugu izjavljajo, da so složni s svojimi brati na severu. Med takimi dogodki je težko misliti na rešitev spora. Narod ima svojo sodbu, da homerule brez Ulstra nima nobene vrednosti. Vsled odpora nacionalistov se težave vsak dan množe. Če se ti predznaki uveljavijo, bo vladala na bodočem provinčnem zboru velika nesloga.

Amsterdam, 20. junija. Vsa z Irskega došla poročila potrjujejo, da so zopet izbruhnili veliki nemiri. Gotovo je, da so zaprte vse glavne železniške proge zaradi napadov na nje. Čete, ki so jih nameravali prepeljati iz Egiptisa na jug, so se vrnile, ker ni bila proga dovolj varna.

Kitchener.

Haag, 20. junija. Iz zanesljivega se poročajo: Kitchener je bil na poti k Brusilovi armadi, da bi bil na povabilo carja osebo navzoč pri ruski ofenzivi v Voliniji in Galiciji. Kitchener je zapustil premoženje v vrednosti pet milijonov frankov; podedovala bo njegova sestra. Naslov grofa Hartumškega je s Kitchenerjem ugasnil.

Ententina gospodarska konferenca.

Berlin, 20. junija. In Amsterdamu poročajo: »Times« prinašajo: Pariška konferenca je velik uspeh. Sklepi vsebujejo načelne odredbe za gospodarsko varstvo zaveznikov pred, med in po vojni. — »Matin« poroča, da so se vsi udeležniki zavezali, da bodo tudi gospodarski boj končali edino s skupnim sklepom in da ne bodo sklepali ločenih pogodb.

Dogodki na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 20. junija. Uradno: Pri Serasu ob spodnji Vojuzi priske.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 20. junija. Veliki glavni stan:

Bombe, ki jih je vrgel sovražnik na kraje za našo bojno črto, niso povzročile nobene škode.

Vrhovno vojno vodstvo.

Položaj na Grškem zelo resen.

Ententin manifest grškemu narodu. — Kralj odide iz Aten.

Ženeva, 20. junija. »Tamps« piše: Položaj v Atenah je resen. Povedati je treba, da je prišla ura, da začnemo šo boj odločno govoriti proti kralju in njegovim ministrom. »Corriere della Sera« poroča, da se je položaj poslabšal. Kontrola ladij je strožja. Ladje z živili zadržujejo. Iz Pariza poročajo, da kralj odide z družino v Dokalis. Ententinim poslanikom je naročeno, da izdajo manifest na grški narod, v katerem bodo razložili razloge svojega postopanja proti grški vladi.

Ententa stiska Grško.

Berlin, 19. junija. Havas prinaša po »Excelsioru«: Stojimo pred novim korakom entente v Atenah.

»Secolo« poroča, da bodo zahtevali: plošno demobilizacijo, grške čete naj zapuste Macedonijo, demisijo vlade, razpust zbornice, novo poslovno ministrstvo, nove volitve in končno resno garancijo, da se vse te zahteve izvrše. »Petit Parisien« prinaša vzroke za te zahteve: V nasprotju s pogodbami je grška vlada Bolgarom odprla svojo mejo in se jim ni uprla, ampak jim je še celo pomagala. Skuludis je podpiral Pruse, ker je s prepovedjo prevoza srbskih čet oviral Sarraillove operacije v solunski okolici. Grška nevtralnost, ki bi morala biti dobrohotna, je postala zlobna. Tajna policija grške vlade je prirejala sovražne demonstracije proti zaveznikom in je hujkala narod.

Skuludis ostane.

Rim, 20. junija. (Kor. ur.) Skuludisu je ministrstvu svet naročil, da se pogaja s poslaniki o pomorskih omejitvah in poizve za njihove namene. — »Secolo« poroča, da je Skuludis pred nekaj dnevi ponudil svoj odstop, pa kralj ga ni sprejel in se napoveduje, da Skuludis ostane za vsako ceno. Ententa bo svoje zahteve stavila šele tedaj, ko se bodo pomorske odredbe pokazale v vsej svoji moči. Medtem pa Skuludis nadaljuje svojo igro, kar kaže demobilizacijska komedija.

Rumunski kralj in Bratiano.

Bukarešt, 19. junija. (Kor. ur.) Ob stoletnici rojstva liberalnega državnika Rosettija je kralj Ferdinand minist. predsedniku pisal pismo, v katerem se v toplih besedah spominja branitelja pravic in neustrašenega borilca za neodvisnost in veličino domovine, ki zasluži v teh težkih časih posnemovalcev in naslednikov. Kralj pravi, da je s celim srcem pri tej slavnosti in zagotavlja, da ob tej priliki prav rad ministrskemu predsedniku izraža svojo naklonjenost.

Bratiano o rumunski politiki.

Bukarešt, 19. junija. Več rumunskih poslancev je vprašalo Bratianoja v zadevi ruskih vpadov. Bratiano je odgovoril, da je to bilo rumunski vladi skrajno neljubo. V ruski ofenzivi vidi Bratiano samo izolirano akcijo. Rusom se je posrečilo doseči nekaj uspehov, toda cela Rumunija ve, da nadaljno prodiranje ni verjetno. Zato rumunska vlada še ostane pri svojem čakanju na daljne odločilne dogodke. Pač pa je rumunski vladi zelo neprijetno, da je Rusija s kršitvijo rumunske meje vnovič skušala izvohati zunanje politične bodoče načrte Rumunije.

Podmorski čoln v Sredozemskem morju.

Genf, 20. junija. Lyonski »Nouveliste« poroča, da je neka francoska ladja v toulonskem vojnem pristanišču moštvo angleških parnikov »Rhona« in »Brutsche«, ki sta bila v Sredozemskem morju potopljena od nemškega podmorskega čolna; nadalje je ista ladja izkrcala posadko od avstrijskega podmorskega čolna potopljenega laškega parnika »Provedeta« in francoskega parnika »Olga«.

Milan, 20. junija. (K. u.) »Corriere della Sera« poroča iz Genove: 16. t. m. popoldne je potopil nek podmorski čoln nasproti St. Remo angleški parnik »Capa« s 6000 tonami angleškega premoga, italijansko jadrnico »Dolmetta« in dve drugi italijanski jadrnici; nato je napadel angleški parnik »Cledmont«, ki je s topovim strelom pregal podvodni čoln in ga poškodoval, nakar se je pripeljal v Genovo. Dne 17. t. m. je potopil nek podvodni čoln zopet blizu ligurijskega obrežja neko italijansko jadrnico in sicer »Audace«. Posadke so se vse rešile.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 19. junija. (K. u.) V proračunskem odseku magnatske zbornice je finančni minister izjavil, da bo vlada pri gospodarski demobilizaciji delala z vsemi sredstvi, da se gospodarsko življenje brez prevelike škode naravnava v normalni tir. Peča se že v vprašanjem surovin in bo poskrbela za interese malih obrtnikov. Tudi za kre-

ditne zahteve malih obrtnikov in malih kmetov misli poskrbeti potom delne centralne kreditne zadruge.

Budimpešta, 19. junija. (K. u.) Regnikolarni deputaciji sta imeli popoldne zaupno posvetovanje o obnovitvi finančne pogodbe s Hrvatsko. Za danes so odposlanci povabljeni h grofu Tiszi.

Tisza odgovarja Poljakom.

Dunaj, 20. junija. Ogrski ministrski predsednik grof Tisza je odgovoril na brzojavko viteza Bilinskega: Toplo se zahvaljujem za brzojavko in Vam morem le zagotoviti, da se ogrska vlada v zvezi z drugimi merodajnimi činitelji z veseljem peča s poljskim vprašanjem. Poln zaupanja upam, da se bo izkušenim voditeljem poljskega naroda posrečilo, njegove želje spraviti v sklad z danimi političnimi možnostmi in da bomo s skupnimi močmi ustvarili trajno delo v skupni blagor.

Združene države in Mehika.

Mehikanska nevarnost.

Amsterdam. (K. u.) Neki tukajšnji list javlja iz Londona: Izjava ameriškega državnega vojnega tajnika pravi, da mobiliziranje milice (črne vojske) še ne pomenja vojske z Mehiko. Čete bodo prekoračile mehiškansko mejo le, če bodo morale zasledovati roparje. Iz Buenos Aires poročajo »Times«, da simpatuje prebivalstvo južno ameriških držav z Mehikanci, uradni krogi se pa zavzemajo za Združene države.

Združene države zbrale proti Mehiki 119.000 črnovojnikov.

Genf. Pariški listi poročajo iz Newyorka: Proti Mehiki so zbrali 110 tisoč črnovojnikov; o ameriški ekspediciji v Mehiki ni še nekaj dni nobenih poročil.

Rotterdam, 20. junija. Ameriško brodomje je dobilo ukaz, da se odpelje proti Mehiki.

Združene vlade odklonile zahteve Mehike.

London, 20. junija. (Kor. ur.) Reuter javlja iz Washingtona: Ameriška nota kot odgovor Mehiki odklanja njene zahteve kratko in graja nevljudnost in razburjenost mehiških obvestil.

Kazna poročila.

Nemčija ni zaprla svojih vojnih pristanišč.

Berlin, 20. junija. (K. u.) Wolffov urad je opozorjen z merodajne strani: Sovražno inozemstvo širi vedno iznova poročila, da so po morski bitki pri Skagerraku zaprli prometa nemška bojna pristanišča, posebno Wilhelmshaven. Ta trditve je izcela izmišljena z namenom, da bi se podtaknil nemški mornarici poraz, katerega ni doživela. Pač pa zapira Anglija Jar-mouth od 1. junija dalje nevtralni plovbi, izpraznila je notranja izkrcevališča pristanišča in je popolnoma zaprla angleškim ladjam pristanišči Newcastle in Hull, ker tam z vsemi sredstvi popravljajo angleške ladje.

Kuga v Egiptu.

Rotterdam, 20. junija. Zadnji čas se v Egiptu zelo širi kuga. Po uradnih podatkih je bilo od 1. januarja do 15. maja 1916 1256 slučajev kuge, med tem ko jih je bilo lani v istem času le 84. Umrje jih 45 odstotkov.

Japonci na severnem Kitajskem.

London, (K. u.) Reuter: Japonske posadke na severnem Kitajskem so ojačile iz previdnosti radi Juansikajevе smrti v obrambo japonskih naselbin in inozemcev. Nove čete štejejo približno 600 mož in so določene za Pekin in Tjencin.

Poljske vesti.

Avstrijska uprava na poljskem okupacijskem ozemlju proti Marijavitom. Marijavitom so sekta, katere tendenca leži v prvi vrsti v geslu: Proč od Rima. Znano je, kako je to sekto pospeševala ruska vlada in jo skušala vzdržati z vsemi mogočimi umetnimi sredstvi. Proti tej sekti — propagatorci pravoslavnih idej — je nastopila avstrijska vlada. Na ukaz c. in kr. vojaškega generalnega gubernatorja v Lublinu so dobila posamezna etapna poveljstva na poljskem avstrijskem okupacijskem ozemlju tozadevne ukaze, naj zapro javne poljske institucije. Marijavitom je dovoljeno se zbirati samo v najožjem krogu družine k privatnemu bogoslužju. Kakor poroča »Gazeta Radomska«, so dobili obh. predstojniki v Konopnici, Zemborzycah, Piotrkovu, Hrotkowi in Chmiliu ukaze, naj zapro cerkve, kapelice, šole in druge zavode. Marijavitom se tozadevno lahko pritožijo na generalnega gubernatorja okupacijskega ozemlja.

Židje rabijo preveč sveč. Predsednik policije v Lodzu se je obrnil do ra-

bina z zahtevo, naj bi židi ne žgali v soboto preveč sveč Rabin naj priporoča, da bosta goreli v jedilnici samo dve sveči, v drugih sobah pa le ena. Kdo ve, ali bo kaj pomagalo.

Poljaki za poljske ujetnike v Turčiji. »Gazeta Radomska« poroča, da je dobila od Poljaka Maciejowski iz Carigrada obvestilo, da se nahaja med drugimi v Sivas — v azijski Turčiji — 100 ujetnikov poljske narodnosti, kateri prosijo poljskih molitvenikov. Omer Bessim paša, podpredsednik Rdečega polumeseca, je obečal sestaviti popolni seznam poljskih ujetnikov, zato bo potreba molitvenikov še večja. Pošiljatve naj bodo naslovljene na naslov: Agence Commerciale Polonaise, Z. Maciejowski Constantinople, Galata, Boite Postale 204.

Poljedelska banka v Varšavi. V prvih dneh julija bo začela poslovati v Varšavi velika poljska poljedelska banka, koje delokrog se bo raztezal čez nemško in avstrijsko okupacijsko ozemlje. Podružnica banke za avstrijsko poljsko okupacijsko ozemlje se otvori v Lublinu.

Umestna proslava sedemdesetletnice Sienkiewicza. Poljsko časopisje poroča, da se je nabralo na tozadevni oklic v proslavo sedemdesetletnice Henrika Sienkiewicza od 25. aprila do 30. maja 224.577 K 30 vin. — blizu 1/4 milijona mark. Svota se bo uporabila kot podpora za po vojni opustošeno kongresno Poljsko.

Za državo.

Mala občina Predtrg pri Radovljici, ki šteje 360 prebivalcev, je v tednu Rdečega križa nabrala 378 K 26 h. Torej pride več ko 1 K na vsakega občana. Vsa čast ljubznim odborcem, ki so se drage volje zavzele za stvar in jo izvedle zgledno. — **V mestni občini Radovljica** z 800 prebivalci se je nabralo, kakor je »Slovenec« že poročal, 3.223 K 80 h. Povprečno je torej prispeval vsak občan nad 4 K. Toliko se menda ni nikjer dobilo, kolikor moremo sklepati iz objavljenih poročil. — **Občina Lancovo pri Radovljici** je nabrala 449 K 78 h. — vse tri imenovane občine tvorijo župnijo, ozir. šolski okoliš Radovljica. V radovljiški fari s približno 2000 dušami se je torej nabralo v tednu Rdečega križa 4051 kron 84 h. To je nad 2 K na vsako osebo. V teh številkah se blesteče kaže ljubezen našega ljudstva do cesarja in domovine.

V Starem trgu pri Kočevju se je nabralo za naše vojake po učitelstvu od hiše do hiše in za cvetlice, ki so jih prodajale učenke, 235 K. Hvala!

Pri hranilnici in posojilnici v Vipavi je nanovo podpisalo 37 strank 58.275 K četrtega vojnega posojila. Skupno je podpisalo 165 strank 410.975 K.

Za invalide.

Vojni invalidi vsled pohabljenih čeljusti. Nobena vojna še ni ustvarila toliko pohabljenecv kakor ravno sedanja svetovna vojna; nikdar pa tudi ni bila volja pomagati tem revežem tako odločna kakor ravno sedaj. Organizacija in znanost tekmujeja med seboj, da ustvarita vojnim invalidom življenje kolikor mogoče znošno. Kaj vse se je storilo na polju ortopedije! Imamo invalide, ki hodijo brez posebne težave z dvema umetnima nogama; hodijo celo po stopnicah. Drugje zopet vidimo delati pri strojih ljudi, katerim sta bili odrezani obe roki. Poleg takih pa imamo še ranjence, ki bodo po ozdravljenju več ali manj invalidni, dasi imajo zdrave roke in noge, zdrav razum in dobro delujoče notranje organe. To so pohabljeni na obrazu in čeljustih. V čem pa obstoja bistvo in posebnost takih ranjencev? Čeljusti tvorijo po večini trdo ogrodje obraznega okostja, oporo za mehke dele. Nadalje služijo čeljusti, v katere so vsajeni zobje, človeku za žvečenje. Vsaka ranitev čeljusti je kvarna v dvojnem oziru: prvič je raztrgana harmonija na obrazu, drugič pa je otežkočeno žvečenje hrane. V koliko se pa ta škoda razvije in trajna ostane, je odvisno v prvi vrsti od tega, v koliki meri skrbi vojna uprava za to, da se ranjeni na čeljustih pravočasno in pravilno zdravijo. Naša vojna uprava skrbi prav izvrstno v tem oziru. Zobozdravniška in zobotehnična pomoč sega do strelskih jarkov, v zaledju pa so pripravljene posebne bolnišnice za ranjene na čeljustih. Pri nas v Avstriji imamo dve veliki bolnici: na Dunaju in v Budimpešti. Tudi naša zaveznica Nemčija je vse storila v tem oziru; bolnice za ranjene na čeljustih se nahajajo v Berlinu, Düsseldorfu, Frankobrodu, Lipskem itd. Namen teh bolnic za ranjene na čeljustih je, da se s primernim zdravljenjem prepreči, da ni obraz popačen in da ranjeni more zopet brez težko žvečiti; kratko rečeno, namen je ta, da se čim bolj zmanjša število invalidov vsled pohabljenih čeljusti. Toda navzlic skrbnemu zdravljenju je treba računati, da bomo imeli nek odstotek tudi takih invalidov. Poseben znak te invalidnosti je izguba v estetičnem oziru, manjvrednost glede zunanjosti. Brezdvomno je to v vsakem poklicu precejšen zadržek ne

samo pri napredovanju, ampak še posebno pri potegovanju za službo, katero je tak invalid opravljal pred vojsko. Poleg tega pa ni malo poklicov, za katere so invalidi vsled pohabljenih čeljusti popolnoma nesposobni in se bodo morali vsled tega odločiti za nove — žalibog za slabše poklice, n. pr. gledališni igralci, učitelji, natakari itd. Prav je tedaj, da se tudi na ranjence na obrazu in čeljustih ozira vojna uprava z vso vnemo in skrbi s primernim zdravljenjem za njih bodočo usodo.

Dnevne novice.

+ Edino veljavna in pravilna zastava dežele Kranjske. »Grazer Tagblatt« ima v nedeljski številki beležko iz Ljubljane, v kateri pravi, da je deželni glavar pozval prebivalstvo, naj v spomin 50 letnice slavne bitke pri Kustoci izobesi cesarske zastave in zastave v deželnih barvah: rumeno-modro-rdeče. — Ta vest ni resnična in je bilo uredništvo »Grazer Tagblatt« po dopisniku mistificirano. Barve, dane in priznane Kranjski po Nj. Vel. cesarju so in ostanejo: belo-modro-rdeča. Barve, o katerih piše dopisnik »Grazer Tagblatt« so bile barve bivših kranjskih deželnih stanov in je Nj. Veličanstvo cesar sam izrazil željo, naj se jih stanov ni več ter so vse pravice deželnih stanov prešle na dež. odbor. Lastnik barv deželnih stanov deželni odbor pa ni nikomur dal pravice izobešati barv deželnih stanov ali jih celo napačno proglašati za barve kranjske dežele. Barve deželnih stanov so z dežel. stanov vred izginile iz javnosti. Dežela Kranjska pa je uprav ob 50letnici kustoške bitke lahko ponosna na svoje deželne barve belo-modro-rdečo, saj je v tej bitki bilo zopet s krvjo pisano: neizpremenljiva zvestoba in staroizkušeno junaštvo njenih sinov, za kar je Njegov Veličanstvo cesar že pred stoletji ji dal te barve!

+ Kava. Kdor ima 100 ali več kilogramov kave, jo mora do 27. t. m. naznaniiti politični oblasti. — Karta za kavo velja za osem tednov in se glasi splošno na 1/4 kg žgane kave za osebo. 150 gr surove kave šteje za 125 gr žgane kave. Otroci izpod štirih let ne bodo dobivali kart. V mestih, trgih, industrijskih in onih krajih, kjer uživajo več kave, se lahko določi za osem tednov na eno osebo tri osminke kg, za osebe gotovih poklicev celo do 1/2 kg. — Karte za kavo bodo dajale krušne komisije, in sicer samo osebam, v katerih gospodarstvu ni več kakor 1 kg kave za vsako osebo, ki ima v tem gospodarstvu svojo hrano. Določbe o kartah za kavo pa ne veljajo za oddajo kave ali kot pridodatek porabljene kave po gostilnah, kavarnah, slaščičarnah in kantinah.

— Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil polkovnik zdravnik dr. Karol Pavic pri rezervni bolnišnici št. 3 v Mariboru.

— God sv. Janeza Krstnika je praznik »Svete vojske« in vseh treznikov. Za ljubljansko protialkoholno odgajnico bo kakor lani tudi letos ta dan, to je prihodnjo soboto, ob 5. uri zjutraj na Rožniku sveta maša s kratkim nagovorom. Za one, ki jim je to prežgodaj, bodo tudi ob pol 6. in 6. uri svete maše. Pridite polnoštevilno! — Po deželi naj se obhaja ta spomin v nedeljo 25. junija; če se pa zdi zaradi osmine praznika sv. R. T. manj primerno, naj se preloži na eno prihodnjih nedelj.

— Smrtna kosa. V Celovcu je umrla profesorjeva vdova gospa Josipina Apih. — Umrl je na Dunaju odvetnik dr. Peter Desčkovič. — V Dramljah pri Celju je dne 19. t. m. umrl občeupoštovani posestnik Jurij Aužner v 80. letu starosti. Blag mu spomin!

Kako si je naš Janez pomagal v ruskem ujetništvu. Iz ruskega ujetništva piše lahko v ruskem, francoskem ali v nemškem jeziku. Neki Janez je pisal nemško: Ruslont 28/5 1916, Majne libe Mutter, Sengros tajn Šmajdek ih cagenstu Krigsgefangen tu ruslont ene jaz tu jeder tak arbatjen iberne-men cuvenek gelt jeder monat 4 rubel cuvenek iskaja Kaft ih pišen šiken mer 50 kron cageus mer majne Bruder cuhas und militierš. Obsriben cuuglejh Sengros tan Franc Šmajdek Saracka Guberna, Balašoska ujezda Selo Danilkinska Slasnoj Ruslont.

— Kiselj ali kisli črviček je letos močno nastopil po vinogradih na Dolenjskem in sicer v taki meri, da bo vplivalo na množino in kakovost pridelka. (Glej B. Skalicky-ev dopis v »Dol. Novicah«.)

— Zanimivo. Gospod Franc Kastelic, posestnik iz št. Jošta fara Stopiče ima 4 sinove v vojni, od teh so trije pri eni in isti stotniji, t. j. pri 17. pešpolku 12. kompanija.

— Občinski lovi na dražbi. C. kr. okrajno glavarstvo v Litiji daje na znanje, da se bodo oddali potom javne dražbe v najem občinski lovi za dobo šestih let, to je od 15. julija 1916 do 14. julija 1922, in sicer se vrši javna dražba za love krajevnih občin: Aržiše,

Kresnice in št. Lambert dne 12. julija (sreda) 1916 s pričetkom ob 10. uri dopoldne v prostorih c. kr. okrajnega glavarstva v Litiji in za love krajevnih občin: Dedendol, Veliki Gaber, Kriška vas, Leskovec, Luče, Polica, Prapreče, Stehanja vas, Zagorica pa 5. julija 1916 (sreda) s pričetkom ob 4. uri popoldne na uradnem dnevu v Višnji gori v prostorih g. Mihaela Omahen star. (trgovska trdka Skrabar). Javna licitacija lovov se vrši v zaporednem redu, kakor so občine gori navedene.

— Požar izredne vrste smo imeli v Idriji ob pol 11. uri ponoči 19. junija. Vnel se je v garaži pri Didiču poštni avtomobil g. Siherla iz Logatca. Gorečega so k sreči spravili iz garaže, predno je prišlo do kake eksplozije bencina. Od avtomobila je ostalo ogrodje, poškodovana pa je tudi garaža.

— Iz poštne službe. Poštni komisar v Mariboru Alojzij Gregorič je dodeljen v službovanje vojaškemu poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu v Sarajevu.

— Dva otroka zgorela. V gospodarstvem poslopu Zofije Čep v rogaški okolici je nastal ogenj, ki je uničil vse orodje, pridelke, dve kozi in vpepelil poslopje do tal. V ognju sta zgorela tudi petletni sinček in šestletna hčerka posestnice, ki sta se bila igrala v skednju.

C. kr. posredovalnica za delo vojnim invalidom na Kranjskem, Deželni urad Ljubljana. Iščejo se: 2 čevljarja, 1 delovodja, ki mora razumeti strojno ključavničarstvo, 2 ključavničarja, 2 konjarja, 4 kočijaži, več kamnosekov, 2 postiljona, 1 graver ali stavec, 1 risar, 1 natak, 1 plačilni natak, 10 za lahka poljska dela, 1 ornamentik in 3 vrtnarji. Poleg tega se išče za neki trg na Spodnjem Štejskem sluga, ki naj bo obenem redar; za Zagreb: 1 delovodja, 1 skladiščnik, 1 paznik, 1 stavbni nadzornik, 1 ključavničar, 1 mizar; za Gradec: 1 portir, 10 delavcev za neko skladišče in 1 trgovski sluga. Oddati je trafike v Dobovcu pri Zagorju, Pšati pri Podgorici in Žganjarjih pri Velikih Laščah. C. kr. posredovalnica se nahaja v ravnateljski pisarni c. kr. drž. obrtne šole Gorupova ulica št. 10, I. nadstropje — vrata 33. Uradne ure od 10.—12. ure dopoldne.

— Oseba, ki je 15. t. m. na gorenjski železnici dobila napačni zavitek, naj se v lastnem interesu obrne na knjigarno »Ilirijo« v Kranju ter naj naznači vsebino pogrešanega zavitka.

Ljubljanske novice.

SOMEŠČANCI

V soboto, dne 24. t. m. je petdeseta obletnica bitke in zmage našega orožja pri Kustoci.

Dne 24. junija 1866. leta je naša armada pod poveljstvom maršala nadvojvode Albrehta odločno porazila vojsko laškega kralja Viktorja Emanuela I. K tej sijajni zmagi so tudi slovenski vojaki — kakor že 25. julija 1848 pod očetom Radeckim pri isti Kustoci — iznova izdatno pripomogli s svojim neomajnim junaštvom.

Naši veličastni zmagi pri Kustoci dne 24. junija in pri Visu dne 20. julija 1866 nad laško vojsko in laškim vojnim brodomjem sta hkratu tudi častna dneva slovenskega naroda in njegovih junaških sinov.

Zato sem odredil, da se dne 24. in 25. t. m. razobesijo na vseh mestnih poslopih zastave.

Hkratu prosim častite someščane, da okrase svoje hiše na enak način.

V Ljubljani, dne 20. junija 1916.

Zupan:

Dr. Ivan Tavčar.

Ij Procesija sv. Rešnjega Telesa v stolnici. Ob 8. slovesna sveta maša. Okoli pol 9. ure se prične pomikati procesija, ki gre: Pred škofijo skozi Stritarjevo ulico pred frančiškansko cerkev (1. blagoslov); skozi Wolfovo ulico mimo Zvezde (blagoslov c. in kr. vojaštvu) in Gosposko ulico pred Križevniško cerkev (2. blagoslov); skozi Križevniško ulico čez šentjakobski most pred šentjakobsko znamenje (3. blagoslov); po Starem in Mestnem trgu pred mestno hišo (4. blagoslov). — Razvrstitev pri procesiji je sledeča: 1. Zupne procesije z banderi: a) trnovska, b) frančiškanska, c) šentjakobska. — 2. Šole: a) nemška deška šola; b) III. mestna ljudska šola; c) I. mestna ljudska šola; d) trgovska šola; e) pripravniška; f) realna; g) nemška gimnazija; h) II. gimnazija; i. gimnazija. — 3. Stolnožupno bandero. Trgovska šola pri Mahru. — 4. Društva: a) K. S. Z. z zastavo, b) Kat. mladeniško društvo, c) Kat. društvo rokodelskih pomočnikov z zastavo. — 5. Ženske Marijine družbe: Dekliška Marijina družba v Lichtenturnu. Dekliška Marijina družba v Križankah. Ženske

svetilke. Uršulinska notranja kongregacija. Kongregacija gospodčen in gospa pri oo. jezuitih. — 6. Moški svetilci. Moška Marijina družba. Vincencijeva družba. — 7. Dečki, deklice (z neprižganimi svečami). — 8. I. oddelek c. in kr. vojaštva. Vojaška godba. — 9. Mestni magistrat. Trgovska zbornica. C. kr. uradniki. Deželni odbor. — 10. Oo. frančiškani. — 11. Duhovščina in Presvitli z Najsvetejšim. — 12. C. kr. deželni predsednik z uradniki deželne vlade. — 13. II. oddelek c. in kr. vojaštva. — Za tem nihče več. — Prav malih otrok, ki še ne morejo iti brez posebnega nadzorstva, prosimo ne uvrščevati med belo oblečene otroke. Udeležniki procesije naj skrbijo, da se procesija ne trga in da se po danem blagoslovu vselej takoj začno naprej pomikati. — Takt in pijeeta zahtevata, da so vsi, ki procesijo ob strani gledajo, odkriti, zlasti še pri blagoslovih, in da se vedejo povsem dostojno in spoštljivo. — Ulice in okna hiš, koder gre procesija, naj se primer- no okrase in razsvetle. — **Svete maše v stolnici** so ta dan ob 4., pol 5., 5., pol 6. (pridiga ob pol 6. odpade), 6. (pred izpost.), pol 7., 7., četrt na 8. (korarska), 8. (slovesna), 9. in pol 12. (Navadni maši ob pol 9. in 10. odpadeta.)

Ij Predavanje. Včeraj smo v našem listu kratko očiteli bistvo invalidskega skrbstva, danes pa naj pojasnimo svrhu predavanja g. štabnega nadzdravnika vseučiliškega profesorja dr. Hansa Spitzzy, katero se vrši prihodnji petek ob 6. uri zvečer v tukajšnjem Kinu Central v dežel- nem gledališču. — Če se hoče primerno dograditi po državi velikopotezno zasnovano invalidsko skrbstvo, kar bi bilo žele- ti tako v interesu osebno prizadetih, kakor tudi v interesu upravnih korporacij, je treba dobro urejene organizacije. Da se z enega samega mesta ne more vsega potreb- nega storiti za vrnitev invalidov k delu in pridobitnemu poklicu, ni treba šele podrobnou utemeljevati. Neobhodno je potrebna decentralizacija, ki delo razdeljuje. Zato se morajo v posameznih deželah osno- vati enake ustanove kakor v glavnem in prestolnem mestu Dunaju, kar se je mnogo- kod že zgodilo. Pripraviti pot tej organi- zaciji in vzbuditi zanimanje in razumeva- nje za to velevažno stran vojnega skrbstva v najširših krogih, je namen petkovega predavanja in podobnih bodočih priredit- ev. Zato je vstop k temu predavanju vsa- komur prost in le v toliko omejen, da je prostor v predvsem pridržan za zastopni- ke oblasti, uradov, društev in zavodov, ki prihajajo v vprašanje invalidskega skrb- stva v prvi vrsti v pošte. Vstopnine ne bo, pač pa se bodo hvaležno sprejemali prostovoljni darovi na korist soškemu za- kladu. Predavatelj je kot organizator in zdravniški vodja invalidske šole na Dunaju kot malokateri zastopnik te stroke vojne- ga skrbstva poklican, da poda poučna po- jasnila o tej velikopotezni, da zgledno ure- jeni ustanovi naše monarhije.

Ij Šolska predstava v »Mestnem domu« se ponovi. Ker se je slavnostna predstava šentjakobske šole preteklo nedeljo v »Mestnem domu« tako odlič- no obnesla, se ta predstava ponovi ju- tri in prihodnjo nedeljo ob 5. uri po- poldne. Vstopnina za osebo znaša 20 v. Dohodek je namenjen fondu kranjskih ozir. ljubljanskih invalidov, vsled če- sar se preplačila hvaležno sprejemajo. — Šolam, zlasti dekleškim se priporo- ča, da si razstavo ogledajo razredoma. Revni otroci so pri tem prosti. Razsta- va je odprta dopoldne od 9. do 12. ure, popoldne pa od 3. do 8. ure. — Pri tej priliki se mora pohvalno omeniti za- služnega in požrtvovalnega delovanja razstavnega odbora, sestojčega poleg predsednika iz članic učiteljskega zho- ra šentjakobske šole: gg. in gđc. šolske ravnateljice Maroutove ter učiteljic: Kalinove, Meškove, Svetkove, Šercove, Vencajzove in Žerjavove. Neznanjšana zahvala gre tudi marijivemu in vztraj- nemu prizadevanju učenk, ki so pri- pravile toliko ličnih ročnih del, kakor tudi vsem vrlim sotrudnicam pri do- brodelni slavnostni predstavi za izbor- ni uspeh.

Ij Šrapneli kot nabiralniki. Zanimiva novost se pojavi na ljubljanskih ulicah: šrapneli 40-5 cm. Mestni magistrat posta- vi tri prav lično opremljene šrapnele pred glavno pošto, na Frančiškanskem mostu in pred Zvezdo kot nabiralnike za Rdeči križ, za Vojnopomožni urad c. kr. notranjega ministrstva in za Vojni oskrbni urad c. in kr. vojnega ministrstva. Vsak šrapnel-na- biralnik je opremljen z napisom: »Prosim 2 v!« Vsakdo, ki greš mimo, daruj 2 v za naše junake, ki stavljajo svoje življenje v nevarnost za nas ali ki so bili v boju za domovino ranjeni! Poskrbimo zanje z isto vztrajnostjo in požrtvovalnostjo, s katero oni branijo naše obitelji, naše imetje in zemljo! — Po drugih mestih dosežajo te puščice prav lepe uspehe, zato ni dvomiti, da ne izostanejo tudi v Ljubljani, ki je do- slej že opetovano sijajno dokazala svoj

vzorni patrijotizem. Za naše junaške borilce in ranjene žrtvujemo vsi z veseljem v zavesti, da podpiramo pravzaprav sami sebe in svojo očetnjo!

Ij Odlikovan z zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne kolajne je poštni asistent Ivan Crobath, ki je pred vojsko služboval na poštnem uradu Ljubljana I.

— Padel je na italijanskem bojišču c. kr. major Karol Payer.

Ij Prodaja teletine. Jutri se bo v Šolskem drevoredu prodajalo meso 15 telet, ki jih je dala na razpolago mestna aprovizacija mesarjem v svrhu nadrobne prodaje. Naravno je, da se bo prodajalo po maksimalnih cenah: po 3 K 60 v. in 4 K. Ena stranka dobi lahko največ 1 kg teletine. Zavodi in gostilne, ki rabijo večje množine mesa, morajo imeti posebne nakaznice mestnega tržnega urada.

Ij Nakup telet. Posestniki iz Ljubljane ali okolice, ki imajo teleta na prodaj, se vabijo, naj jih ponudijo v nakup v mestnem tržnem uradu.

Ij Krušne karte za 62. in 63. krušni tedn t. j. za dobo od 25. junija do vstetega 8. julija t. l. se bodo pri vseh desetih krušnih komisijah oddajale v petek dne 23. junija 1916 od osmih zjutraj do ene popoldne.

Ij Umrli so v Ljubljani. Ivana Zakotnik, hči strojevodje, 4 leta in pol. — Frančiška Cimerman, tovarniška delavka, 57 let. — Valerija Korče, hči železniškega poduradnika, 18 let. — Janos Udutt, honvedski pešec.

Ij Mestne vojne prodajalne bodo jutri na praznik sv. Rešnjega Telesa od sedme do poldevete ure dopoldne odprte.

Ij Kupi se star harmonij. Samo pismene ponudbe s ceno na uredništvo »Slovenec«.

Ij Izgubil se je na trgu paket, v katerem se je nahajala črna površna jopica. Pošten najditelj naj jo prinese proti nagradi našemu upravnštvu.

Izpred izjemnega sodišča.

Umorila otroka svoje sestre. — Smrtna obsodba.

Frančiška Ferjancič, posestnika hči na Slapu je porodila nezakonsko dete moškega spola. Že pred porodom je Frančiška Ferjancič proti svoji 27 let stari sestri Ivani večkrat govorila o tem, da bi bilo dobro otroka odstraniti, nakar jo je ta tolažila. Dne 14. majnika t. l. okoli 4. ure popoldne se je vršil porod brez posebnih težav. Tekom poroda je zopet nezakonska mati sestro nagovarjala, da naj novorojenčka kakor hitro bo prišel na svet, umori. In res ga je Ivana takoj po porodu stisnila za vrat in ga zadušila. Raztelesenje mrljice je dognalo, da je otrok prišel živ na svet, ter se je zadušil vsled tega, ker se mu je stiskalo vrat. To dejanje je prišlo že po preteku nekaj dni na dan, kajti obe sestri ste bile v naravnem oziru zlasti v poslednjih letih na slabem glasu. Obdolženki dejanje priznati. Sodišče je Ivano Ferjancič obsodilo na smrt na vešala, nezakonsko mater Frančiško pa na 12 let težke ječe.

Primorske novice.

Borojevič občini Kamnje. Občina Kamnje na gor. Vipavskem je izvolila Borojeviča, kakor znano, za časnega občana. General pehote Borojevič se je županstvu zahvalil v slovenskem pismu v pristranskih besedah. Naš armadni poveljnik povdarja, da glede na uspehe ob Soči, ne gre toliko njemu zaslug, ampak njegovim hrabrim junakom-vojakom.

Uporaba deželnih jezikov pri deželnih uradih v Istri. Deželna upravna komisija v Poreču je sklenila dne 12. t. m., da se mora izvajati enakopravnost, ki je zajamčena z 19. členom državnega temeljnega zakona z dne 21. dec. 1867, drž. zak. 42, tudi praktično v vseh istrskih deželnih uradih. Po tem sklepu se morajo vse uloge uložene v hrvaškem jeziku tudi hrvaško reševati. Uradnikom deželnih uradov, kateri niso sposobni hrvaškega jezika, je pa dan rok enega leta, da se nauče hrvaško. Pri napredovanju uradnikov se bo posebno gledalo na to, da so sposobni obeh deželnih jezikov.

Slovenska trgovska šola v Trstu. Naučni minister je zasebni slovenski dvorazredni trgovski šoli v Trstu priznal pravico javnosti za šol. l. 1915/16.

Najvišje poveljno priznanje je dobil nadporočnik Josip Bučar pri transem oddelku v Trstu.

Proslava 50letnice viške bitke v Pazinu 23. julija. V središču Istre, v mestu Pazinu, ki je srce iste, naj se čuje odmev zmage naše mornarice nad takratnim močnejšim sovražnikom, in to ravno sedaj, v času, ko si zvijajo naše slavne čete lovornike na ozemlju kletega nezvestega sovražnika, ki bi nam hotel iztrgati mile bregove in biserno morje, ki spaja pobratimsko Dalmacijo s krasotico Istro. V srcu Istre se

ima proslaviti peldesetletnica viške bitke, kajti od onega dne je nastala za našo slavno mornarico nova doba, iz Tegethoffa se je vzbudil v naši mornarici nov duh, ki klije iz spomina njegovih zmag. Slavnost ima dalje namen, da se izkaže v Istri bratstvo in ljubezen vseh narodnosti za skupno stvar, delo in korist ter bo dala vsakomur priložnost, da položi svoj dar v dobro svrhu — za avstrijski Rdeči križ, kateremu pripada v tej svetovni vojni velika in težka naloga.

Cene živil v Gorici. Mestni magistrat je izdal razglas, glasom katerega so se za živila določila naslednje najvišje cene: 1 kg fižola 1 K 44 vin., 1 kg ječmena 1 K 4 vin., 1 kg riža 2 K 60 v., 1 kg slabega riža 1 K 28 vin., 1 kg prazene kave I. 14 K, 1 kg prazene kave II. 8 K, 1 kg soli 32 vin., 1 kg testenin 1 K 52 vin., 1 liter octa 40 vin., 1 kg masla 8 K 60 vin., 1 kg paprike I. 8 K, 1 kg paprike II. 7 K, 1 liter petroleja 52 vin., 1 kg mila »Schicht« 5 K, 1 kg umivalnega mila I. 3 K 60 vin., 1 kg umivalnega mila II. 3 K 20 vin., 1 kg sveč »Parafin« 4 K, 1 kg sveč »Stearin« 4 K 20 vin., 1 kg paradiževe konzerve 6 K 50 vin., 1 kg kislega zelja 72 vin., 1 citróna 20 vin., 1 kg čebule 1 K 8 vin., 1 kg kisle repe 24 vin., 1 kg drvnega oglja 30 vin., 1 kg govedine spredaj s privago 5 K 20 vin., 1 kg govedine zadaj s privago 7 K, 1 kg teletine spredaj s privago 6 K, 1 kg teletine zadaj s privago 6 K 40 vin., 1 kg ogrskih salam 14 K, 1 kg holandskih salam 9 K, 1 kg sira »polk-ementale« 7 K 50 vin., 1 kg sladkorja v kockah 1 K 20 vin., 1 kg raztočenega sladkorja 1 K 12 vin., 1 hl navadnega vina (na debelo) 110 K, 1 liter mleka 60 vin., 1 liter piva 1 K 12 vin., 1 jajce 24 vin. — Ne more se torej reči, da je v Gorici življenje dober kup — dober kup je le v toliko, da se ga prav lahko izgubi!

Javna pomoč v Trstu. V tednu od 15. do 21. maja se je izdalo v Trstu: Na račun občinskega sveta: za brezposelne 3096 K 50 vin. v denarju, 995 kosil in 960 večerij; za družine vpoklicanih 1021 K 50 vin. v denarju in 280 kosil. Na račun dobrodelnega zavoda (Casa pia): 11.875 K 10 vin. v denarju, 34.437 kosil, 16.747 večerij, 28 parov novih čevljev, 5 oblek in 20 posameznih komadov obleke. Denarnih podpor se je izdalo vsega 15.993 K 10 vin., skupni izdatki pa so znašali 33.097 K 18 vin. ali povprečno po 4728 K 17 vin. na dan.

Nogo si je zlomil in sicer že v decembru župnik v Šebreljah č. g. Ivančič. Vsled nastopivih komplikacij noga še sedaj ni dobra in župnik le komaj mašuje. Želimo č. g. župniku, da bi kmalu okreval.

Naša kri.

—pt—

Kam za Boga svetega je izginil Otrobar, da ni več glasu o njem in ga ni.

Te misli so se mi vsiljevale večkrat ob večerih, ko sem čital poročila o naših vrlih vojaki in njihovih junaških delih. Teden za tednom je mineval, o mojem prijatelju ni bilo nikakega poročila. Pisal ni ne sam, ne drugi niso ničesar omenili o njem. Prav bal sem se zanj. Nisem si mogel misliti drugega, kakor da so ga ujeli, zakaj med padlimi v seznamkih nisem našel njegovega imena. Kot ujetnik mi najbrže pisati ne more, ali pa piše, a jaz ne dobim v roke.

A prazna so bila vsa moja domnevanja. Pisal ni, ker je bil bolan in sicer ranjen v roko. Tako sam ni mogel pisati, narekovati drugim pa nemara hotel ni.

A roka se mu je pozdravila sčasoma in lepega dne sem dobil zopet njegovo epistulo, katere sem bil seveda kaj vesel. Evo je:

Vojna pošta št. ... dne ...

Čestiti tovariši!

Pisave mi baš ni izboljšala ročna granata, ki mi jo je bil vrget v komolec vražji mačji stric, da so kosci le kar tako leteli okrog — in sicer oboji, komolčevi in granatini. Tudi ne rečem, da se prej nisem počutil bolje, a — — —

Ko mi je kovinasta hruska iznenada oplazila komolec, se še ustrašil nisem. Šele razpok — prav dobro udari — me je opomnil, naj se prikrijem. A bilo je že prepozno takrat. Komolec je bil že v šibrah, roke nisem mogel ganiti več. Sablja mi je zarožljala po tleh, po hrbtu so mi zagomazili mravljinici. Na tla je zacuril rdeč studenček, a na temenu mi je bilo hipoma vroče in mraz, vse hkrati. Potem stoprav sem začutil neznosno bolečino.

Ni prida ni bilo! Z levico sem moral pomagati desnici; sedel sem na tla v zaklonu, se s hrbtom naslonil ob steno ter si pošlal zdrobljeno roko v naročje. Cigaro, ki mi je bila ugasnila v tem, mi je prižgal moj sosed in potem sem izpuščal oblake dima, grizel v bo-

lečinah tobak, da je hreščalo med zobmi ter čakal teme, da pridejo pome. Nič prida ni bilo! ...

Tovariši so me obvezali za silo, vendar mi je navzlic temu izteklo dosti krvi, da sem opešal in bil pol v omotici, ko so me odnesli. Mizerija! ...

Nato sem se valjal po lazareti in bolnišnicah. Izprva je baš slabo kazalo za roko, pozneje se je obrnilo na bolje, no, in danes ti višem z njo, dasi sablje ne bom vihtel več. Jo bom že pozabil kako! Zlico mi še prinese v usta, cigareto si za silo tudi še stlačim z njo, tarokiral bodem pa z levico in denar spravil tudi, ako ga bom dobil. Kar se tiče plačil, no, plačeval sem ritardando še z zdravro roko, z bolno roko pojde le še lento lentissimo ...

A sedaj nisem več v bolnišnici, pa tudi na soški fronti ne več. Kje sem, Ti ne morem povedati sicer natančno, a sem med rojaki Slovenci. Služba moja je takisto drugačna kot prej, že radi roke seveda, a veseli me tudi. Da sem le zopet zdrav in na svežem čistem zraku, kjer mi ne dreza neprestano v nos kloroform, lizoform, jodoform in drugi duhovi vseh »form«, pa je dobro. Da bodem o priliki vrnil vizitko polentarijem, bom že skrbel. Danes jih itak temeljito opletajo naši bataljoni brez mene. Kukšnega gada imajo le-ti vedno med seboj. Naša kri je, ki dela junake, na imenih že ni ležeče toliko naposled. Ta se menja: včeraj Otrobar, danes Makar, Gergolj; včeraj Fabjan, Ambrož, danes Bratina, Haus, jutri pa morda zopet Otrobar.

Da se sam štejem med gade, mi ne smeš zametiti! Nisem toliko prevzet, da bi se povzdigoval iz domišljavosti. Tega so krivi drugi, ki me povsod tlačijo v ospredje in mi zagotavljajo, da se človek ne sme zapostavljati sam. Sicer utegnejo imeti prav. Zapostavljati se res ne smemo, že radi naše narodnosti ne, ker moramo delati narodu čast. Zato sem tudi jaz jel na vsako pohvalo poudarjati, da sem Slovenec; da mi je ime Otrobar, povem le če moram, pa še takrat kolikor mogoče tiho. Dostikrat mi niti res treba ni, saj me pozna že menda vse in vsakdo. Celotni časniki pišejo o meni. Ni še dolgo, ko sem v veliko začudenje čital v »Slovenčevem« dopisu z Goriškega, da so zgradili vojaki pokopališče tik ob poti, po kateri je hodil kot turist naš slavi Otrobar. Odkrij se, čestiti tovariši! ...

In kar v roki obdrži klobuk! Zakaj obojiti tega slavnega Otrobarja bodel imela kmalu tri častnike. Dva ima že, in sicer sta to moja sinova, oba poročnika in oba že po trikrat odlikovana. Tretji pa — sem jaz, tudi sicer ne brez odlik, dasi svoječasni imenovanj na goriške »visoke« šole niti ne štejem med nje, ker se nisem potevalo zanje, a jih tudi težko zaslužil. Upoštevam le vojaške, te pa drže s korenino.

Radi teh so se jeli zanimati zame, ko sem ležal v bolnišnici, visoki gospodje. In kaj so iztaknili? Da sem jaz kot svoječasni nadomestni rezervnik, ki sem kot učitelj bil, že davno popolnoma zadostil vojaški, a tudi črnovojniški dolžnosti, in bi po nobenem, tudi po razširjenem črnovojniškem zakonu ne mogel biti pozvan v službo, ker sem že izdatno prekorajil ona leta. Ker sem se pa kot prost vsake dolžnosti prijavil prostovoljno v vojno službo, mi gre po stanju in študijah pravica do enoletnega prostovoljstva in ker sem v službi dokazal »izredno« sposobnost za častnika, me je predlagati nemudoma v imenovanje.

Rač na vodi! Tu sem pa po čednih ovinkih prišel nekam, kamor se nisem nadejal. No, ker je bilo prav drugim, se jaz nisem upiral kar nič in ne bo dolgo, ko dobim srebrne zvezde na ovratnik in zlat navesek k sablji. Star poročnik bodem sicer, prebita kapa, general bi lahko bil po letih. Pa nič ne de, se bodem že potrudil, da bodem izgledal mlad — vsaj zadaj, da bo še pri meni zadaj lice, spredaj muzej, kakor pri onih mestnih savrah, ki bi stare rade bile mlade. Sinova se mi bodeta čudila, a naposled, kaj se je čuditi. Vse je slučaj, igra usode; pri meni se je zbralo več ugodnih slučajev in ko sem imel v roki zadosti tarokov, sem dobil igro — pagat ultimo ... Morda zadnjič. V vojni je smrt blizu; pride nenadoma, dá kontro in konec je ...

Pa naj bo še temu listu za danes! Prihodnjič kaj več in tudi zanimivega. Predstavil Ti bodem namreč slugo, premetenega Pipca, ki ga sicer dobro poznaš. Tačas pa premišluj, kdo bi bil, in zdravstvuj, čestiti tovariši!

Tvoj Otrobar.

Razne novice.

Slavni konvertiti. V poslednjih letih se je vrnilo h katoliški veri več nemških mo-

dernih prvakov: tako slavni filozof Maks Scheler, bivši erotični pesnik Fr. Blei, ki se bavi sedaj z reformnimi vprašanji katoliškega življenja in nadarjeni pesnik Reinhard Sorge. Tudi o mnogih drugih, ki se vrnejo, vedo poročati listi. — Med njimi je imenovan na prvem mestu Herman Bahr, kakor govori in priča o tem njegov najnovejši roman »Himmelfahrt«. V romanu obsoja ostro moderni nemir, dilentalizem v filozofiji, umetnosti in literaturi, slavi in poveljuje ponižnost in prostovoljno izvrševanje verskih dolžnosti, posebno prejetje sv. zakramentov. Z Bahrjem začeto novo gibanje je tudi smatrati za znamenje dušnega okrela, h kateremu pride med izobraženci.

Z vojsko zavlečene rastline. Že za Napoleonovih vojsk se je opazilo, da vojska s svojim tako raznovrstnim aparatom zanaša in zavlačuje rastline v kraje, kamor bi nikdar ne prišle brez nenaklanjenega sodelovanja človeka, in katere naglo najdejo drugo domovino, če imajo le na novem mestu eksistenčne pogoje k svojemu nadaljnjemu življenju. Tako se je po ruski armadi leta 1814. zavlekla neka rastlina iz ruskih step v kraje, kjer so taborili kozaki, ravno tako spominja na peščenih tleh v južni Nemčiji rastoča stepna rastlina, ki ima značilno ime »pjošek«, še dandanes na rusko armado, ki je korakala leta 1814. skozi to pokrajino. Tudi imamo večji seznam trav in zelišč, ki so bile v vojski leta 1860. zanesene po francoskih vojakih v Lombardijo in so se tam udomačile, da, znano je celo, da so se mnoge izmed njih zanesle in razširile v novo laško zemljo. In tako vidimo, da vojska ne izpreminja samo map, izganja ljudi iz njih domovja, temuč sega trdo tudi v življenje rastlin ter ustvarja rastlinske naselbine. — Iz umevnih razlogov ne vemo še, kaj vse bo sedanja vojska v tem oziru napravila. Ali toliko je gotovo, da bo današnja svetovna vojska ustvarila še večje rastlinske naselbine, ker se sedaj vojskuje vseh pet delov sveta; Indijci s svojimi domačimi živalmi se nahajajo v Flandriji, senegalski zamorci se vojskujejo v Argentinah, Kanadčanje v Egiptu, Avstralci v Dardanelah, Pomorjani v Karpatih, a prebivalci Karpatov v severni Italiji. Naposled si lahko nekoliko predstavljamo, kako se bodo razširile rastline, če vemo, kako se je izpremenila flora pariskega mesta in njegove okolice po vojski leta 1870. Pariska flora iz rečene dobe je opisana jako zanimivo, saj se v njej nahajajo cvetlice, ki baje domače cvetlice daleko prekašajo. Te rastline so zanesene s konjsko krmo iz pokrajine Sredozemskega morja, večidel iz afriškega obrežja, deloma so pa tudi laškega izvora. Najčeseje je sočivje (58 vrst), trav (32 vrst) itd. Poleg cest in vaskih potov je jela rasti neobičajna množina graha in leče, kar nam priča in dokazuje, da se je oblegujoča nemška armada hranila in živila v obili meri z lečo in graham.

Maksim Gorkij zopet na Capri. Poročilo, da pojde Maksim Gorkij zopet za dalj časa na otok Capri, potrjuje njegovo lastnoročno pisano pismo, poslano ruskega učenjaku, ki je zaposlen v rimskih knjižnicah in arhivih. Zdravstveno stanje njegovo se je namreč spet poslabšalo in vsled tega pojde na zgoraj omenjeni otok, kjer si je že enkrat zdravje okrepil. Na Capri bo baje Gorkij pisal za veliki ruski časnik o italijanski vojski.

Kako naj varčujemo z oljem. Ker je postalo jedilno olje jako drago in je večkrat sploh težko dobiti, je jako priporočljivo, da rabimo isto v taki obliki, kjer gre najmanj v škodo in vrhutega je najbolj prebavljivo in okusno. To se zgodi na ta način, da ne zabelimo s čistim salatnim oljem, ampak da primešamo temu primerno množino kisa, oboje nato krepko stresemo, da postane to kakor mlečnata tekočina. Sedaj pa moramo takoj zabeliti s to tekočino, predno se olje in kis poležeja in razdelita. Na ta način pripravljena salata je jako okusna, fina in lahko prebavljiva.

Bogoslovski seminarji in vojska. Na bogoslovskih zavodih je število bogoslovcev v prvem letniku vsled vojske takole omejeno: V Brixenu je samo 12 poslušalcev, preje 30; v Brnu jih je letos 19, preje 28; v Českih Budejevicah 18, preje 25; v Celovcu niti ni bil otvorjen prvi letnik, ki šteje siver 15 slušateljev; v Litomericah 14, preje 25; v Lincu je moralo 10 kandidatov prvega letnika odriniti na bojno polje, jeseni leta 1916 sme biti sprejetih namesto 24 samo 6 bogoslovcev; v Pragi 27, preje 42; v Solnogradu 3, preje 15; v Gradcu šteje prvi letnik dva bogoslovca namesto 36 priglanih, ki stojijo na bojišču; na Dunaju 10, preje 30; v Vratislavi 2 bogoslovca namesto 15 navadnih.

Dobro ohranjen

acetilen-aparat

za 15 letni prodaja po ceni Katarina Murn, Gradec, Belokrajina. 1447

Terezija Narobe naznanja v svojem in v imenu svojih sester Katarine in Ivane vseni sorodnikom, prečastiti duhovščini, prijateljem in znanecem, da je naš predobri stric, gospod

Ivan Narobe

župnik v pokoju

danes ob 1/4. uri popoldne po dolgi in mučni bolezni, previden večkrat s sv. zakramenti v 75. letu starosti mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb bo dne 21. t. m. ob 5. uri popoldne.

Opravilo za pokojnim se opravi v petek ob 7. uri v tukajšnji farni cerkvi. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Kamnik, dne 19. junija 1916.

Skeraj nov
se ceno
proda.
Gradišče
15. l. levo.

pisalni stroj

Kdo ve,

kje se nahajata Justin in Jožef Erzetič iz Gradnega, p. Kojško v Brdih. Justin Erzetič je bil pred letom v Welsu (Avstrija), „Hotel 3 Kronen, Landesschützenregiment 3. — Jožef Erzetič pa je gnil 20. maja 1915, živino v Gorico, odkoder ni mogel več domov v Gradno. Ako bi kdo vedel o njiju, naj blagovoli poročati na naslov: Katarina Mužulin, Vrbovec p. Mozirje, Stajersko. 1448

Hotel Lloyd

Sprejme se
tako spreten

kateri se uporablja tudi kot **holelski sluga**. Zmožen mora biti slovenskega jezika tudi v pisavi, deloma ustmeno tudi nemškega.

Karol Jausens, Ljubljana

Kdo ve?

kaj poročati o vojaku **Sitar Karol 7. polk iz Kožbane - Senik št. 6.** naj sporoči očetu **Mihael Sitar, Dornberg št. 221.** 1458

Toplice na Kranjskem

Sezona od 1. maja do 1. oktobra

Thermalni bazeni, posebne thermalne kopeli, močvirne kopeli, itd.

Indikacije: revmatizem, protin, nevralgija (ischias) eksudati, posledice zlomljenih kosti, itd.

Prospekti brezplačno pri kopal. ravnateljstvu.

Prazne SODE

od petroleja, jedilnega olja in denat. spirita, kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah tvrdka

IVAN JELACIN,

Ljubljana. Rimska cesta 1.

500 K 1431

Vam plačam, ako Vaših kurjih oči, bradavic in trde kože, tekem 3 dni s korenino, brez bolečin ne odpravi. Cena lončkov z jamstvenim pismom K 1-50, 3 lončki K 4.—, 6 lončkov K 5-50, 6 lončkov K 5-50. Stotine zahvalnih in priznanih. Potenje nog in rok odpravi ita-prašek. Cena K 1-50, 3 skatle K 3-50. Kameny Kaschau (Kassa) I., poštni predal 12 844 Ogrsko.

Krapina

-toplice zdravijo: **protin, reumo, ischias.**

1069

GORCEVA KOLESA
SO PAZLE
RAJBOLISA
A'GOREC
SPECIJALNA TRGOVINA S
KOLESI in DELI
LJUBLJANA
MARJE TEREZIJNE CESTA 14
DOLBUET naspr. KOLZEJA

Učenca

poštenih staršev sprejme svečarna in
lectarna Josipina Šink v Kranju.
1434

Vermut vino

najboljše kakovosti se dobi v
sodčkih od 56 litrov naprej po
primerno nizki ceni pri

M. Rosner & Co.
v Ljubljani.

Najliniješe
brivske aparate in
rezi, brivke, las-
strižnike
kupite najbolje in
najceneje pri
A. Weissberg
Dunaj II.
Untere Donaustr.
23. S. oddelek IV.
Ceniki in engros-
liste trgovcem zast.
Dopisuje se sloven.

Neznosne nadloge uši — rešijo
vojaka zanesljivo in trajno

Sadnikar-jeve vrečice

Prodaja jih z navodilom po 2 K par:

Cvančara, drogerija, Ljubljana; J. R. Hoče-
var, lekarna, Vrhnika; J. Koschir („Pri Orlu“),
Kamnik. 43

! Mehaniki in trgovci s kolesi !

zahtevajte moj najno-
vejši engros-cenik o
kolesih, pnevmatikah in
delih. Najcenejši izvoz

A. WEISSBERG,
Dunaj

II., Untere Donaustrasse 23/S. oddelek I.
Slovensko dopisovanje.

Arondirano

posestvo

v neposredni bližini Ljubljane, obstoječe iz
velike enonadstropne hiše, obširnega gospo-
darskega poslopja, zelenjadnega in sadnega
vrta, lepega parka in male njive, vse obzidano
in ograjeno, je zaradi družinskih razmer pod
ugodnimi pogoji tudi
menjalnim potom
Resna vprašanja na upravništvo „Slovenca“
pod naslovom „Naložba kapitala“.

Vojaške

938

narodne pesmi

za 4 glasove. Izdajatelj Fran Marolt,
učitelj, Ljubljana. Cena vezanemu
izvodu K 1-50, v platnu K 1-80.

- Naročajo se pri izdajatelju in v knjigarnah.

CEVLJE ZA DAME

ali prazniške za dekleta in tudi za otroke, le
fino trpežno in moderno blago vseh vrst, takoj
preskrbi in razpošilja domača veščakinja na
povzete po najnižjih dnevnih cenah, proti na-
gradi 50 vinarjev na par, za trud nabave in
pošiljave. — Pri naročilu je potrebno navesti:
a) številko velikosti ali poslati obris stopala;
b) navesti vrsto in barvo usnja (boks ali ševro);
c) obliko (amerikansko kavalirsko ali drugo);
d) visoko ali nizke, šivane ali zbite;
e) boljše ali cenejše blago.

Neugajajoče se zamenja.

Ker cene rastejo in blaga primanjkuje, se tem-
več prihrani, čim prej se naroči. — Z udanostjo

HERMINA PAVLIČEK,
Dunaj, II. Rothe Kreuzgasse 5/19.

Kupi se dobro ohranjen harmonij

Ponudbe sprejema upravništvo „Slo-
venca“.

1451

Trgovski pomočnik

vešč manufakturne stroke
se sprejme pri tvrdki

1459 3 Logar & Kalan v Kranju.

Izvežbana 18-letna

1460

trgovska sotrudnica

mešane stroke išče primerne službe. Ponudbe
pod „Vojna in mir“ na upravništvo tega lista.

Po triti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem pretržno vest, da je našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, do-
brega očeta, sina oziroma brata, gospoda

JOSIPA HROVAT

posestnika in gostilničarja

po sedemnajstmesecnem ruskem vjetništvu dne 14. maja 1916. kruta usoda v naj-
ljepši nadi njegovega zemaljskega potovanja, po kratki, mučni bolezni za vedno
odtrgalu njegovim dragim, brez vsake tolažbe sivolcev, ter ga položila tako daleč
od rodne hiše v tujo, mrzlo zemljo k večnemu počitku.

Sv. maše za dušni mir se bodo brale v domači cerkvi.
Nepozabnega pokojnika se priporoča v molitev in blag spomin.

Preblago srce, lahka ti zemljica!

Jesenice na Gorenjskem — Branjski rudnik, Rusija.

Marija Hrovat
mati

Franja Hrovat
soproga

Mihael Hafner
stari oče.

Anica, Marica, Niko
otroci.

Ignac, Viktor, Franjo, Alojzija, Leopoldina in Pavla
brati in sestre.

Zopet sem tu

in pošiljam, dokler je kaj zaloge, 1 zavoj cefirja, kanafasa, satena
batista, blaga za dame itd. 20 m za K 40.— ali 40 m za 78 K
poštne prosto. Dolgost in vrsto blaga lahko vsak sam navede.

Razpošilja stara in slovita tvrdka

Jaroslav Marek, tkalnica in razpošiljalnica v Bistri pri No-
vem mestu ob Metavi, Češko.

Pozneje blaga ne bo dobiti.

Zvepleno Varazdinske toplice. (Hrvaška.)

Nov zdraviliški hotel z elektr. razsvetljavo.

staroznana radioaktivna žveplena kopel + 58° C priporočljiva za

trganje, revmo, ischias, i. t. d.

Pivno zdravljenje za bolezni v vratu, krlju, prsih, jetrih, želodcu in črevesih.

Električna masaža, blatne, — ogljene kisljine — in solne kopeli.

Odpri celo leto. Krasna okolica. Moderni komfort. Vojaška godba. Zdraviliški
zdravnik: Dr. J. Lochert. Prospekti zastoj.

Slovenska trgovska šola v Ljubljani

(Kongresni trg št. 2) s pravico javnosti.

Sprejemno naznanilo.

Doorazredna trgovska šola za dečke.

V pripravljani razred se sprejemajo učenci, ki so stari najmanj 13 let
in so dovršili vsaj štiri razrede ljudske šole. — V I. trgovski letnik se pa spre-
jemajo učenci, ki so stari vsaj 14 let in ki napravijo posebno sprejemno skušnjo.
Bez sprejemne skušnje se sprejemajo v I. letnik le učenci, ki so z vsaj zadost-
nim uspehom dovršili 4. razred kake srednje ali meščanske šole. — Odhodno
izpričevalo šole upravičuje do dveletne aktivne vojaške službe in nadomešča
triletno učno dobo v trgovini.

Dvorazredna trgovska šola za deklice.

V I. trgovski letnik za deklice se sprejemajo učenke, ki so stare naj-
manj 14 let in ki so dovršile ali 8. razred ljudske ali 3. razred meščanske ali
4. razred kake srednje šole. Pripravljalnega razreda na dekliškem oddelku ni.
Vpisovanje nanovo vstopajočih se bo vršilo v sredo 28. junija 1916. od
10. do 12. ure popoldne. Pri sprejemu imajo prednost sinovi in hčere trgovcev
in obrtnikov.

K vpisu naj pridejo učenci, oziroma učenke v spremstvu staršev ali
njih namestnikov ter naj prinese s seboj krstni list, zadnje šolsko izpriče-
valo in 15 K vpisnine ter prispevka k učilom.

Ljubljana, 20. junija 1916.

Ravnateljstvo.